Газета Верховної Ради України

Голос України

№ 113 (2360) ■ Вівторок, 27 червня 2000 року ■ Ціна договірна

Знаковий візит

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Учора закінчився офіційний візит в Україну Голови Постійного комітету Всекитайських зборів народних представників Лі Пена. Україна стала останньою державою, яку відвідав пан Лі Пен під час свого турне по Європі. В Китаї є прислів'я, що важкоатлетів ліпше залишати на кінець. Власне, під час учорашньої зустрічі з Головою Верховної Ради Іваном Плющем пан Лі Пен так і сказав: «Україна — одна з великих держав у Європі».

Китай одним із перших визнав незалежність нашої країни, оскільки, за словами Лі Пена, в зовнішній політиці вони виходять з того, що кожна держава має право вибирати свій соціальний лад, релігію і шлях розвитку. Голова Верховної Ради, який свого часу побував з візитом у Китаї, пригадав слова, що їх тоді сказав Лі Пен: головне у відносинах — підтримати вибір народу, який він для себе зробив. «Ми відчуваємо це і в діях, і в намірах Китаю стосовно України», —зазначив Іван Плющ. Пан Лі Пен одним із перших вітав недавні структурні зміни у Верховній Раді й висловив сподівання, що парламентська більшість працюватиме конструктивно. Як зазначали обидві сторони, рівень і міждержавних, і міжпарламентських відносин досить високий. І в Україні сподіваються, що нинішній візит дасть новий поштовх їхньому розвиткові. Під час візиту Лі Пен зустрівся з Президентом України Леонідом Кучмою, Прем'єр-міністром Віктором Ющенком, а перебуваючи в Криму — з головою ВР Криму Леонідом Грачем.

(Закінчення на 9-й стор.).

■ 1663 р. Іван Брюховецький обраний гетьманом Лівобережної України.

■ 1805 р. Засновано Харківський університет.

■ 1836 р. Помер французький поет і композитор Руже де Ліль, автор «Марсельєзи», тепер — державного гімну Франції.

■ 1910 р. У Києві почав видаватися (українською мовою) журнал для сім'ї та школи «Світло». Виходив до 1914-го.

■ 1921 р. Парк «Асканія-Нова» оголошений заповідником.

27 червня

Страсбург виховує

Постійна делегація Верховної Ради України в Парламентській Асамблеї Ради Європи бере участь у черговому засіданні ПАРЄ, що відбувається нині в Страсбурзі. Питань, які мають прямий стосунок до України, цього разу на порядку денному немає: тут чекають, як втілюватимуться результати всеукраїнського референдуму. Головними темами нинішніх дискусій є ситуація в Чечні та приєднання Азербайджану та Вірменії до РЄ. Велика інтрига — саме в останньому питанні.

Якщо «добро» для Вірменії Асамблея, судячи з усього, дасть без якихось надзвичайних зауважень, то до Азербайджану певні запитання є. «... У площині прав людини Азербайджан досяг мінімуму стандартів, необхідних для набуття членства у РЄ, і робота над цим має тривати», — такий вердикт виніс юридичний комітет ПАРЄ. Комітет висловлюється за приєднання Азербайджану до РЄ, проте з певними передумовами: вільні й чесні парламентські вибори (вони мають відбутися в листопаді); звільнення з тюрем політичних в'язнів; вільний доступ до ув'язнених представників Червоного Хреста. Виконати ці вимоги Баку, слід розуміти, має ще до чергового засідання Комітету міністрів РЄ, яке відбудеться у листопаді і на якому має бути ухвалено остаточне рішення про приєднання країни до РЄ.

(Закінчення на 9-й стор.)

ВИСТРАЖДАЛИ

Завтра – День Конституції

Лише на п'ятому році незалежності Україна вистраждала свою Конституцію. Саме вистраждала. Ніч з 27 на 28 червня була кульмінацією цього процесу, котрий багато хто назвав політичним протистоянням, холодною війною, биттям горщиків... Так, часом, і тепер ще кажуть про помилки конституційної ночі. Та ба, їх було більше до неї і, на жаль, немало після.

(Закінчення на 2-й стор.).

Фото з архіву «ГУ» (19.06.96 р.; 12.07.96 р.).

(А) Актуально

Не варто переписувати

Голова Верховної Ради України Іван Плющ під час прес-конференції відзначив, що йому хотілося б, щоб за осінь парламент зміг конституційною більшістю внести зміни до Конституції за результатами референдуму. Відповідаючи на запитання нашого кореспондента, який варіант кращий —вносити за результатами референдуму зміни до чинної Конституції чи розробляти новий проект Конституції України, Іван Степанович зазначив, що він належить до тих, хто завжди критикував Основний Закон, — його можна зробити кращим. Меж удосконаленню немає. І такі проблеми не тільки в нас. Проте не варто поспішати повністю переписувати Конституцію. Є смисл удосконалювати її у рамках конституційних положень. Іван Плющ сказав, що сьогодні люди зовсім по-іншому ведуть розмову — вона звернена в майбутнє. Вже не запитують, куди ви нас ведете. Навпаки, люди вимагають, щоб влада була твердішою.

Довибори до Верховної Ради І. Плющ назвав найкращим соціологічним дослідженням настроїв суспільства.

■ Через грозові дощі, які випали в ніч із суботи на неділю, без енергопостачання залишається понад 50 населених пунктів переважно західних регіонів України.

■ У православних почався Петрів піст, який триватиме 16 днів.

■ В Олександрії затримано раніше судимого Т., на квартирі якого виявлено справжній арсенал зброї, зокрема — сигнальні ракети.

■ У Києві відкрився перший в Україні конкурс з дизайну інтер'єрів.

P. S.

Київський міський голова — за швидку утилізацію боєприпасів

Київський міський голова Олександр Омельченко пообіцяв посприяти в утилізації боєприпасів на військовому складі в селі Коцюбинському, де він побував 21 червня за дорученням Президента України Леоніда Кучми і провів нараду.

На цьому складі, на площі близько 130 га, зберігаються боєприпаси, завезені на околицю столиці України за радянських часів з країн Варшавського договору. За офіційними даними, боєприпаси мали бути вивезені у безпечніше місце до кінця 2002 року. Однак, оглянувши склад боєприпасів та територію навколо нього, О. Омельченко запропонував військовим допомогу київської мерії: «Разом з Міністерством оборони ми внесемо пропозицію, щоб спільно виконати роботи з утилізації боєприпасів не до кінця 2002 р., а за півтора року».

Удосконаленню немає меж

Вистраждали

28 червня — День Конституції України

(Початок на 1-й стор.).

Вистраждали, починаючи з прийняття Декларації про державний суверенітет, Акта проголошення незалежності України, затвердження його Всеукраїнським референдумом 1 грудня 1991 року. Перше скликання парламенту України, перший Президент України дали старт конституційному процесові, створивши відповідну комісію. І вже до жовтня 1993 року Україна мала проект Конституції, який пройшов всенародне обговорення. Його можна було ухвалювати. Волі забракло. Натомість було оголошено дострокові вибори парламенту й Президента... Протистояння, холодна війна, биття горщиків. Історія повторюється.

1996 рік. Минуло 20 днів після того, як закінчився термін дії Конституційного договору між президентом і парламентом. Напруження політпристрастей досягло свого апогею. У парламенті щосили шукали компромісу. А Л. Кучма оголосив про вересневий референдум з питань Конституції, проект якої зароджувався у надрах чиновницьких кабінетів, а не в парламентських дебатах. Нависла загроза розпуску Верховної Ради. Вже 28 червня Президент вибачиться і назве це не дуже коректними методами. Але 27-го він ще так не думав. А конституційна трагедія об'єднала багатьох депутатів. Вони проявили свою політичну волю. І хоч би як там було, їх до цього спонукав, як тоді казали, «отой хитрий Мороз». 315 народних обранців проголосували «за» Основний Закон у другому і третьому читанні. 36 були проти, 12 — утрималися, 30 — не брали участі в голосуванні. Серед них були і депутати — члени уряду Лазаренка, котрі під страхом усунення з посади стояли перед дилемою: Конституція чи портфель. Багато хто обрав останнє...

Вистраждали. О пів на десяту ранку в залі парламенту пролунала мелодія М. Вербицького — Державний Гімн України. До речі, текст його досі не затверджено, як і Великий Державний Герб України. Мабуть, не можемо ми без страждань і пристрастей.

Закон про прийняття Конституції України і набуття нею чинності підписали в Маріїнському палаці тодішній Голова Верховної Ради Олександр Мороз і Президент України Леонід Кучма. На знімку, який ви бачите на 1-й стор., непідробно щасливі обличчя тої урочистої миті. Було шампанське і випадково розбиті бокали. Кажуть, прикмета така — на щастя...

Багато води збігло за чотири післяконституційні роки. І тому ці архівні знімки додають нашим посмішкам нині певного смутку і навіть гіркоти.

Конституція не для всіх співгромадян є, як кажуть, настільною книгою. Багато хто просто не знає свого права. Але трагедія в тому, що наші з вами права, записані в Конституції, порушують ті, для кого цей закон справді настільна книга. І корплять вони над тим, як би вистраждати, щоб обійти її. Не можемо без страждань?

Світлана ПИСАРЕНКО.

Визначилася десятка

25 червня в десяти округах проходили довибори народних депутатів України. Вибори визнано такими, що відбулися. За попередніми даними Центрвиборчкому, станом на 9 годину 45 хвилин 26 червня лідерами в перегонах виявилися переважно особи, вже добре відомі в Україні. Так, по виборчому округу №36 (Дніпропетровська обл.), лідирує Сергій Тигипко — 58,86 відсотка голосів. По виборчому округу № 41 (Донецька обл.) попереду Раїса Богатирьова — 62,3 відсотка. По виборчому округу № 64 (Житомирська обл.) найбільше голосів набрав Ігор Бакай — 56,8 відсотка. По округу № 78 (Запорізька обл.) лідирує Ярослав Сухий — 60,77 відсотка голосів виборців. По округу № 99 (Кіровоградська обл.) виборці віддали перевагу Олександру Біловолу — 55,47 відсотка. По округу № 115 (Львівська обл.) симпатії виборців виявилися на боці сина В'ячеслава Чорновола — Тараса (42,28 відсотка). У Миколаївській області (округ № 130) змагання поки що виграє Павло Рябікін — 57,98 відсотка. В Одеській області (округ № 143) вагома перевага на боці Василя Калінчука — 80,84 відсотка голосів. По округу № 167 (Тернопільська обл.) з результатом 30,23 відсотка голосів попереду Ростислав Шіллер. А в Києві (округ № 221) лідер Іван Салій — 48,15 відсотка голосів виборців.

Остаточні підсумки Центрвиборчком оприлюднить пізніше, коли буде завершено підрахунок голосів.

Іван ДМИТРЕНКО.

Межа, рама, норма. Константа?

Думки з приводу

Творці Конституції в 1996 році та ті, хто нині визначає законодавчі правила гри — про наслідки прийняття Основного Закону, позитивні й тривожні.

Леонід КРАВЧУК, перший Президент України, координатор парламентської більшості у ВР, фракція СДПУ(о):

— Конституція для кожної нації, політичних сил різного гатунку — це межа, яка зупиняє неправильні чи незаконні дії, що загрожують національним інтересам держави. Але, на жаль, поки що не маємо очікуваних політичних наслідків прийняття Конституції. Чому? По-перше, сама влада не дотримується конституційних норм. По-друге, законослухняна свідомість людей ще не стала нормою життя. А Конституція працює лише тоді, коли її всі поважають і дотримуються. До того ж постійними натяками, що Конституцію треба змінювати, породжуємо нігілістичне ставлення до неї.

Треба також, щоб влада збагнула: не можна вносити до парламенту законопроекти, які суперечать Конституції.

Олександр ЗАДОРОЖНІЙ, голова Комітету ВР з питань правової політики, депутатська група «Відродження регіонів»:

— Тривожить кардинальна невизначеність деяких взаємовідносин у владі, передусім структури вертикалі влади. Суперечності між законодавчою і виконавчою гілками влади призводять до напруженості, бажання узурпувати владу за рахунок іншої гілки. І основне, що турбує, — це відсутність злагоди в суспільстві. Велика кількість голосів, відданих на президентських виборах за комуністів, свідчить, що люди голосували не так за ідеологію, як проти курсу реформ. Над цим треба замислитися. І збагнути, що будь-які екстремістські намагання домогтися переваги — або ультраправі, або ультраліві — можуть призвести до руйнації досягнутого.

Василь СІРЕНКО, фракція Комуністичної партії:

— Життя вимагає змін Конституції. І мене радує, що ці зміни намітилися. Наприклад, референдум визначив, що буде постійно діюча більшість. Тепер у Конституції треба відповісти на два запитання: хто створюватиме таку більшість і для чого? Гадаю, її мають створювати виборці, віддаючи більше голосів тій чи іншій партії. Більшість має формувати уряд. Тоді від кланової організації управління державою перейдемо до парламентської республіки, і уряд буде відповідальний перед парламентом та виборцями. Тоді замкнеться коло між народом і представниками політичних сил, які організовують політичне життя в Україні.

Але тривожить, яким шляхом ця перспектива реалізовуватиметься. Багато реакційних сил бачать лише свої егоїстичні, групові чи індивідуальні інтереси і не дають розвитку інтересам загальнодержавним.

Юлій ІОФФЕ, голова Комітету з питань державного будівництва та місцевого самоврядування, депутатська група «Трудова Україна»:

— Сам факт прийняття Конституції на шляху побудови нової держави, безумовно, був позитивний. Конституція — це рама, в яку повинні вплітатися інші закони, не маючи права виходити за неї. На жаль, поки що вчимося на власних помилках. В Україні немає аналітичних центрів, які на науковій основі прогнозували б наслідки прийнятих рішень і законодавчих актів.

Віталій КОНОНОВ, голова фракції Партії зелених:

— Потрібно саме тепер удосконалити Основний Закон. Досі не зрозуміло, яка форма влади в нашій державі —президентська республіка, парламентсько-президентська чи парламентська. І ці недомовки дають грунт для змагань гілок влади між собою. Тепер, коли все-таки вдалося сформувати більшість (про яку жодного слова не сказано в Конституції, але це необхідність для повнокровного функціонування парламенту), у Конституції не вистачає багатьох моментів, які регулювали б відносини влади. Скажімо, не передбачено структуризацію парламенту. Відповідальність депутатів, які пройшли до ВР за партійними списками, а потім перейшли до іншої фракції й партії.

І Президент, і Прем'єр-міністр, і Голова Верховної Ради кажуть, що діють за Конституцією. От якби ще й Конституція не давала приводу для різночитань.

Сергій СОБОЛЄВ, народний депутат другого скликання, радник Прем'єр-міністра України, партія «Реформи і порядок»:

— Вибір, який зробив парламент 28 червня 1996 року — це той, до якого ми йшли чотири роки через узгодження всіх можливих і неможливих варіантів.

Найбільше мене тривожить те, що досі не вирішено ті завдання, які було дано в Перехідних положеннях Конституції: щодо приведення у відповідність до Конституції законодавства про судочинство в Україні, питання Кримінального кодексу, прав і свобод громадян, прокуратури тощо. Без цього наше суспільство не буде справді демократичним і не відповідатиме європейським нормам права.

Записала Юліана ШЕВЧУК.

До докорінних змін — законним шляхом

На п'ятому з'їзді Компартії України, що проходив у Києві, в політичному звіті ЦК Петро Симоненко зробив аналіз нинішнього становища України. На його переконання, політика ринкових реформ спричинила катастрофічне поглиблення соціально-економічної кризи, згубне зниження життєвого рівня переважної більшості населення, втрату державою економічної і політичної незалежності.

Чи є вихід із цієї тяжкої скрути? Узагальнену відповідь містить єдине гасло, розгорнуте у залі, де проходив з'їзд: «Не можна вийти з кризи і йти вперед, не йдучи до соціалізму». Це і було лейтмотивом виступів, а також об'єднавча ідея лівих сил.

У резолюції з'їзду відзначається, що завершився перший етап роботи партії для досягнення стратегічної мети — усунення від влади нинішнього режиму. Основні завдання другого етапу викладено у програмному документі, схваленому з'їздом, — заяві «За врятування України, за соціалістичний шлях розвитку». Докорінних змін передбачається досягти конституційним шляхом.

Дмитро ІВАНКО.

УКАЗ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

Про додаткові заходи щодо посилення боротьби з приховуванням неоподаткованих доходів, а також відмиванням доходів, одержаних незаконним шляхом

З метою посилення боротьби з приховуванням неоподаткованих доходів, незаконним переміщенням за кордон неоподаткованих капіталів, відмиванням доходів, одержаних незаконним шляхом, **постановляю:**

1. Державній податковій адміністрації України забезпечувати виявлення фактів приховування від оподаткування або маскування незаконного походження доходів, виявлення їх справжнього характеру і джерел набуття, місцезнаходження і переміщення, розміру, використання, в тому числі для здійснення підприємницької, іншої господарської, інвестиційної, благодійної діяльності, розрахункових і кредитних операцій, для чого:

здійснювати контроль за проведенням операцій з грошовими коштами у готівковій та безготівковій формі, в тому числі по банківських рахунках, кредитах, переказах, операцій з іншим рухомим та нерухомим майном, за ввезенням в Україну і вивезенням за її межі іноземної та національної валюти у великих розмірах;

провадити розшук коштів та іншого майна, одержаних злочинним шляхом, вживати відповідно до законодавства заходів щодо їх арешту і конфіскації;

вживати в установленому порядку заходів щодо залучення до оподаткування доходів, що знаходяться в нелегальному обігу і не мають злочинного походження;

здійснювати збирання, облік, збереження та аналіз інформації про знаходження доходів у нелегальному обігу, розробляти заходи щодо протидії переведенню доходів у нелегальний обіг та забезпечувати їх реалізацію в установленому порядку;

взаємодіяти з іншими правоохоронними органами, органами, що здійснюють контроль за додержанням законодавства у сфері фінансово-господарської діяльності, а також з відповідними органами іноземних держав у питаннях боротьби з відмиванням доходів, одержаних злочинним шляхом.

2. Визнати за необхідне утворити за рахунок штатної чисельності органів державної податкової служби та в межах коштів, передбачених на їх утримання, у складі Державної податкової адміністрації України, державних податкових адміністрацій в Автономній Республіці Крим, областях, містах Києві та Севастополі, а в разі необхідності — у складі відповідних державних податкових інспекцій спеціальні підрозділи з боротьби з приховуванням неоподаткованих доходів, а також відмиванням доходів, одержаних незаконним шляхом.

Державній податковій адміністрації України вжити в установленому порядку заходів щодо утворення передбачених цією статтею спеціальних підрозділів.

3. Міністерствам, іншим центральним органам виконачої влади, Національному банку України, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевим державним адміністраціям, підприємствам, установам і організаціям сприяти спеціальним підрозділам з боротьби з приховуванням неоподаткованих доходів, а також відмиванням доходів, одержаних незаконним шляхом, в їх діяльності і своєчасно в установленому порядку надавати їм відповідну інформацію.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ, 22 червня 2000 року.
№ 813/2000.

А пісня — у терновому вінку

Подробиці

На місці загибелі композитора, народного артиста України Ігоря Білозіра — на проспекті Шевченка, неподалік від обласної прокуратури, львів'яни встановили вінок із колючого дроту. Сюди покладають квіти.

Розслідуванням справи на офіційному рівні займається обласна прокуратура під особистим контролем прокурора області Б. Ринажевського. До неофіційних розслідувань вдалися ті, кому справді дорога доля української культури та її кращих синів, і ті, що прагнуть «зварити» свої інтереси в окропі політичної істерії.

Нагадаємо, що Ігоря Білозіра побили в ніч із 8 на 9 травня. Міліціонери патрульно-постової служби затримали двох осіб і... одразу відпустили. Лише 22 травня було видано санкцію прокурора на арешт підозрюваних. Дмитра Воронова узяли під варту, а Юрій Калінін встиг утекти в невідому напрямку.

Поки Ігор Білозір перебував у стані коми в лікарні, «зацікавлені сторони» встигли роздмухати «справу пісню» про Львів як осередок націоналістичного охвістя, де росіянам і російськомовним громадянам загрожують, створюють нестерпні умови і т. д. і т. ін. Тим часом провокатор, як режисер-невидимка, робить свою справу: розпалює пристрасті, аби змістити акценти. Скажімо, вибух «народного гніву» спрямували проти кав'ярні «Цісарська кава». Мовляв, це власність «москалихи», «кадебістки». Розлючені і під'юджувані молодиками жіночки старшого віку побили тут вікна.

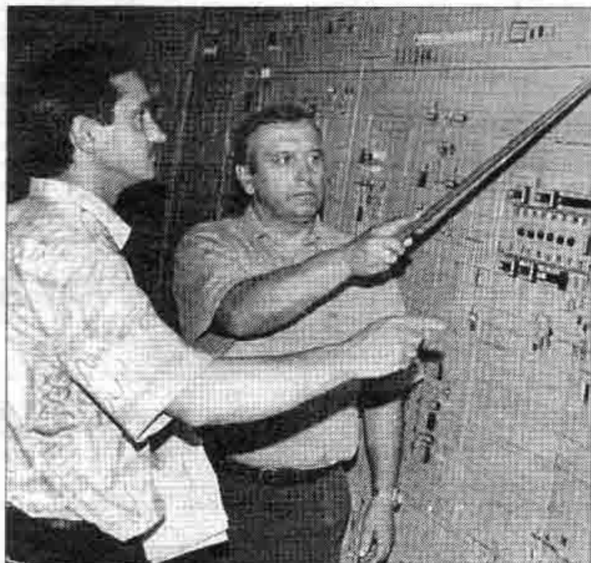
У російськомовні ЗМІ, інші зарубіжні видання спритно запускається інформація про те, що Ігор Білозір під час з'ясування стосунків упав і вдарився об бордюр, що нападали невідомі, а не Воронов і Калінін тощо. Та поки триває слідство, істерія дає змогу «перевести стрілки»...

Оксана ТЕЛЕНЧІ.

Львів.

Фотофакт

Без оплати — жодного кіловата

Таке завдання нині ставить уряд щодо погашення боргів за електроенергію. Як же його виконати?

— Приміром, споживачі Броварського району електричних мереж ВАТ «Київобленерго» заборгували 9,6 мільйона гривень, —каже директор Михайло Шибіко. — Тому за розпорядженням обленерго вживаємо екстрених заходів — відключаємо електроенергію боржникам. Зараз повністю відмовилися від бартерних операцій, розрахунок лише грішми. Вочевидь, не всі спроможні вчасно розраховуватися за енергоносії. Скажімо, нині потерпають сільськогосподарські підприємства, які майже всі від'єднані від електромережі, крім водопостачання. Звісно, прагнемо не зривати ранкового й вечірнього доїння корів. Також забезпечуємо напругою дитсадки, школи, табори відпочинку під час обідів та навчання.

Проте найбільше проблем з Броварським водоканалом. Лише ця організація заборгувала 761 тисячу гривень. Від'єднати водопостачальників від енергосистеми — це залишити місто й район без води... Великий борг і в міської тепломережі —200 тисяч гривень. Суми достатні, щоб використати їх на поточні ремонти. До слова, торік наші спеціалісти відремонтували 28,2 км ліній електропередач, 93 трансформаторні підстанції, замінили 588 опор.

Часто-густо крадуть електрику. Буває, під'єднуються до проводів, відкручують назад лічильники. Подейкують, що з'явилося й «ноу-хау» — комп'ютерна дискета, яка дозволяє, не зриваючи пломби, красти електроенергію. Принагідно скажу, що любителів цього чекають великі штрафи.

Багато нарікань і з боку споживачів, які справно платять за наші послуги. Мовляв, чому відключаєте? Є аварійні відключення, коли частота в енергосистемі 49,0 Гц. Також планові, погоджені з райдержадміністрацією. Це робиться централізовано диспетчером «Київобленерго» для нормалізації роботи в мережі. Сподіваюся, що згодом з'являться інвестори, і ми встановимо комп'ютеризовані лічильники. Тоді боржників контролюватиме комп'ютер — і проблема зникне.

На знімку: директор Броварського РЕМ Михайло Шибіко (праворуч) та майстер Олександр Світан.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Реалії

Кабмін взявся за цукор, народ — за банки

Ціни на цукор просто-таки нокаутували споживача і змусили уряд вдатися до адміністративних заходів регулювання його вартості. Кабмін доручив Держрезерву, структурі, де, зокрема, мобілізується недоторканний запас основних продуктів споживання, здійснити інтервенцію на вітчизняний ринок 10 тис. тонн цукру. Якщо вірити голові правління Державної компанії з матеріальних ресурсів Євгену Червоненку, десять тисяч тонн — кількість немала. Євген Червоненко впевнений: «Ціни зіб'ємо».

Якщо так — зовсім не обов'язково імпортувати заморський цукор-сирець на пільгових умовах. Адже цей крок може стати фатальним для вітчизняних бурякосіючих господарств. Що ж до споживача — любителям робити запаси на зиму можна братися за банки. Літрові та трилітрові.

Галина КВІТКА.

Новосілля в кредит

Багатолюдним виявилося новосілля для сім'ї Валентини і Сергія Кислюків із села Торецьке Костянтинівського району. Ще б пак: їхній новенький двоповерховий будинок — перший в області — зведений у рамках державної програми молодіжного житлового кредитування. Фундамент новобудови закладався ще шість років тому. Але дуже скоро Сергій Кислюк, бригадир тваринників місцевого господарства і батько двох дітей, зрозумів: своїми силами не потягнути. Виручив пільговий кредит, який надало регіональне відділення Фонду сприяння молодіжному житловому будівництву. 32,5 тисячі гривень, більшу частину яких сім'я сплачуватиме протягом 30 років, дали можливість справити новосілля.

Цього року на потреби такого пільгового кредитування області виділено 3 мільйони гривень, ще 10 мільйонів буде віднайдено в обласному бюджеті. Та житла на Донеччині потребують 40 тисяч молодих сімей.

Ліна КУЩ.

Донецька область.

Ринок праці

Більше планів, ніж заходів

Наприкінці минулого тижня Кабінет Міністрів сповістив про затверджений план заходів з працевлаштування 816 тисяч осіб.

У нашій ситуації цифри мало про що свідчать, оскільки рівень безробіття (за офіційними даними — 4,4 відсотка від кількості працездатних) переконує в тому, що населення розраховує передусім на власні можливості та сили. І все-таки: за прогнозами урядовців, цього року працюватиме 22 мільйони осіб, місцеві органи влади зарезервують для населення 141 тисячу робочих місць, 3 мільйони перебуватиме на обліку Фонду з працевлаштування, 2 мільйони —одержить допомогу з безробіття тощо. Маловтішно, бо планів більше, ніж заходів. І судячи з усього, неофіційний сектор нашої економіки і цього року не поступатиметься досягненнями офіційному.

Передплата

Тут раді, коли приїздить СБУ

До Калінінської школи-інтернату № 2, що у Великоолександрівському районі на Херсонщині, де вчать і виховують дітей-інвалідів, завітали співробітники обласної Служби безпеки. Ніякого криміналу тут не сталося — напередодні літніх канікул вихованців закладу відвідали шефи. Вони передали до шкільної їдальні продукти харчування: борошно, рис, цукор, крупи, печиво й цукерки. А ще діти отримали одяг та книжки для бібліотеки.

Вихованці віддячили гостям концертом, до якого увійшли мелодії «Інтернатівська» та «Пісня про моє село» на слова поета Миколи Братана, котрий також був гостем школи і передав їй у дарунок збірки своїх поезій.

А подарунком для педагогічного колективу стала піврічна передплата на газету «Голос України».

Алла БРУСИЛОВА.

Херсонська область.

Оголошення

За рішенням Ради АсМАП України (протокол № 27 від 14.06.2000 р.):

1. Позачергові загальні збори членів АсМАП України не скликати.
2. Здійснити перевірку фінансово-господарської діяльності асоціації шляхом проведення незалежної аудиторської перевірки.
3. Ревізійній комісії та секретаріату АсМАП України надати Раді пояснювальні записки зі спірних питань.
4. Після ознайомлення членів ради з вищеназваними матеріалами в тижневий термін скликати позачергове засідання ради АсМАП України за участю всіх членів ревізійної комісії.

Президент АсМАП України Володимир МАЛІНОВСЬКИЙ.

У номер

Одним абзацом

■ За прогнозами Міністерства економіки, рівень інфляції у червні становитиме 1,9 відсотка. Інфляційний клімат у державі формуватиметься під впливом подорожчання тарифів на зв'язок, житлово-комунальні послуги та переробки зерна.

■ Став до ладу після ремонту, але пропрацював менше доби, перший блок Запорізької АЕС. За повідомленням НАЕК «Енергоатом», чергова поломка сталася через коротке замикання в обмотці ротора турбогенератора.

■ В Ялті розпочався перший міжнародний конкурс вин, коньяків і шампанського «Золотий Грифон-2000».

■ Меморіальну кімнату-музей заслуженої художниці України, відомого скульптора, учасниці визвольної боротьби УПА Теодозії Бриж урочисто відкрито в селі Бережниця, що в Дубровицькому районі на Рівненщині.

■ Тисячі паломників узяли участь в урочистостях з нагоди 400-річчя Густинського Свято-Троїцького монастиря, який відновив свою роботу на півдні Чернігівщини кілька років тому. На Божественну літургію, хресний хід прибув митрополит Київський, предстоятель УПЦ Володимир (Сабодан).

■ Учора о 5-й годині ранку працівники міського та районного відділів Кам'янця-Подільського затримали озброєну банду на дорозі, що веде за кордон, під час спроби пограбувати два болгарські автопоїзди. Грабіжників очолював старший лейтенант Збройних сил України, один з підрозділів якої розташований у Наддністрянщині.

■ До Кіровоградського Свято-Преображенського собору з Києва доставлено мощі великого угодника божого преподобного Феофіла Київського, прославленого в лику святих УПЦ у 1993 році. Святі мощі перебуватимуть у Кіровограді для поклоніння віруючих до кінця тижня.

■ Київ

Це був твій день...

У неділю в Україні відзначали День молоді. Юнаки й дівчата столиці ще раз довели, що відпочивати і розважатися вони вміють. Дорослі з міськадміністрації Києва, адміністрації Президента та Кабміну організували їм насичену «вечірку». Зранку в Українському домі прем'єр Віктор Ющенко нагороджував лідерів молодіжного руху. Біля будинку представники різних молодіжних політичних тусовок висловлювали свої погляди на те, що відбувається: одні вимагали скасування призову на строкову службу, інші сумнівалися в політичній доброчесності молодіжних вождів. Увечері столиця опинилася в санкціонованій молодіжній окупації. На Хрещатику відбувався чемпіонат зі стритболу (вуличного баскетболу) з участю 450 команд. На Європейській площі співала і танцювала українська естрада. Ледачі могли побачити це в трансляціях УТ-1, а на майдані Незалежності показували матчі чемпіонату Європи з футболу. Кому не дісталося місце на парапетах і лавках, сидів на землі і слухав монологи коментатора. Щоправда, лише до 23.00, бо з останнім залпом салюту «вирубили» і його.

А над Співочим полем гримів рок — 20 рокових груп розігрівали публіку. Проанонсований раніше московський рок-н-рольник Гарік Сукачов так і не приїхав. Ходили чутки, що в нього — запій. Деякі учасники свята наслідували приклад кумира, але їх швидко ізолювала міліція.

Іван ВАНИЧ.

Фото Сергія КУЗНЕЦОВА (ДІНАУ).

Державна програма приватизації на 2000—2002 роки

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про Державну програму приватизації

1. Затвердити Державну програму приватизації на 2000—2002 роки, яка діє до затвердження чергової Державної програми приватизації (додається).

2. Внести зміни до таких законів України:

частини першу та другу статті 4 Закону України «Про приватизацію державного майна» (Відомості Верховної Ради України, 1997 р., № 17, ст.122; 1998 р., № 49, ст.301; 1999 р., № 7, ст.52, № 51, ст.453) викласти в такій редакції:

«1. Державна програма приватизації визначає цілі, пріоритети та умови приватизації, розробляється Фондом державного майна України і затверджується Верховною Радою України законом України один раз на три роки не пізніш як за місяць до затвердження Державного бюджету України на відповідний рік, але до початку наступного бюджетного року та діє до затвердження чергової Державної програми приватизації.

Державна програма приватизації вноситься на розгляд Верховної Ради України одночасно з проектом Державного бюджету України на відповідний рік.

2. Пропозиції про внесення змін до Державної програми приватизації щодо кількості об'єктів, які підлягають приватизації, та уточнення завдань щодо надходження коштів до Державного бюджету України подаються до Верховної Ради України одночасно з проектом Державного бюджету України на наступний бюджетний рік»;

абзац восьмий частини четвертої статті 9 Закону України «Про оренду державного та комунального майна» (Відомості Верховної Ради України, 1995 р., № 15, ст.99; 1998 р., № 18, ст.88; 1999 р., № 29, ст.239) після слів «про приватизацію» доповнити словами «або передприватизаційну підготовку».

3. Цей Закон набирає чинності з дня його опублікування.

4. Нормативно-правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють в частині, що не суперечить цьому Закону.

5. Кабінету Міністрів України:

підготувати та подати до Верховної Ради України пропозиції про внесення змін до законодавчих актів, що випливають з цього Закону;

розробити та привести у відповідність з цим Законом свої нормативно-правові акти;

забезпечити розроблення та прийняття міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України нормативно-правових актів відповідно до цього Закону;

забезпечити перегляд і скасування міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади України їх нормативно-правових актів, що суперечать цьому Закону.

Президент України Л. КУЧМА.

м. Київ,
18 травня 2000 року.
№ 1723-III.

Розділ I. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ

1. Державна програма приватизації на 2000—2002 роки (далі —Програма) визначає основні цілі, пріоритети, завдання та способи приватизації державного майна, майна, що належить Автономній Республіці Крим, та відчуження комунального майна, групи об'єктів, які підлягають приватизації, орієнтовні завдання щодо обсягів приватизації державного майна та надходження коштів від приватизації до Державного бюджету України та відповідні заходи щодо виконання цієї Програми.

2. Основною метою приватизації у 2000—2002 роках є створення умов для сприяння підвищенню ефективності діяльності підприємств, установ, організацій (далі — підприємств) та створення конкурентного середовища, а також забезпечення надходження коштів від приватизації до Державного бюджету України.

3. Пріоритетами та основними завданнями приватизації є:

приватизація підприємств виключно за кошти з урахуванням їх індивідуальних особливостей;

забезпечення інформаційної відкритості процесу приватизації;

формування попиту на об'єкти приватизації вітчизняних та іноземних інвесторів;

максимальне використання інститутів інфраструктури ринку цінних паперів;

залучення коштів для розвитку та структурної перебудови економіки;

створення сприятливих умов для появи приватних власників, які мають довгострокові інтереси у розвитку приватизованого об'єкта та здійснюють ефективне управління ним;

створення умов для подальшого розвитку фондового ринку;

підвищення заінтересованості інвесторів щодо українських підприємств на міжнародних ринках.

4. Для реалізації цих завдань Фонд державного майна України (далі — Фонд):

залучає до підготовки об'єктів приватизації вітчизняних та іноземних радників;

ініціює реструктуризацію підприємств;

проводить конкурси з продажу пакетів акцій або здійснює продаж акцій через організаторів торгівлі цінними паперами;

застосовує аукціони під час продажу об'єктів груп А, Д та цілісних майнових комплексів об'єктів груп В, Г.

5. Класифікація об'єктів приватизації здійснюється з метою раціонального та ефективного застосування способів приватизації відповідно до цієї Програми.

Група А — цілісні майнові комплекси державних, орендних підприємств та структурні підрозділи підприємств, виділені у самостійні підприємства (далі — цілісні майнові комплекси підприємств), у тому числі у процесі реструктуризації державних підприємств із середньообліковою чисельністю працюючих до 100 осіб включно або понад 100 осіб, але вартість основних фондів яких недостатня для формування статутних фондів відкритих акціонерних товариств (далі — ВАТ), а також готелі, об'єкти санаторно-курортних закладів та будинки відпочинку, які перебувають на самостійних балансах; окреме індивідуально визначене майно (в тому числі таке, яке не увійшло до статутних фондів ВАТ, будівлі, споруди та нежилі приміщення, майно підприємств, ліквідованих за рішенням арбітражного суду, та майно підприємств, що ліквідуються за рішенням органу, уповноваженого управляти державним майном); майно підприємств, які не були продані як цілісні майнові комплекси.

Група В — цілісні майнові комплекси підприємств з середньообліковою чисельністю працюючих понад 100 осіб та вартість основних фондів яких достатня для формування статутних фондів ВАТ; акції ВАТ, випуск яких зареєстрований або продаж акцій яких розпочався до набрання чинності цією Програмою (крім підприємств групи Г); акції ВАТ, створених на базі підприємств агропромислового комплексу, в разі, якщо вартість основних фондів достатня для формування статутного фонду ВАТ.

Група Г — цілісні майнові комплекси підприємств або пакети акцій ВАТ, що на момент прийняття рішення про приватизацію займають монопольне становище на загальнодержавному ринку відповідних товарів і послуг або мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави.

Група Д — об'єкти незавершеного будівництва, законсервовані об'єкти.

Група Е — акції (частки, паї), що належать державі у статутних фондах господарських товариств (у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями), розташованих на території України або за кордоном.

Група Ж — незалежно від вартості об'єкти охорони здоров'я, освіти, культури, мистецтва та преси, фізичної культури і спорту, телебачення та радіомовлення, видавничої справи, а також об'єкти санаторно-курортних закладів, профілакторії, будинки і табори відпочинку (за винятком об'єктів санаторно-курортних закладів і будинків відпочинку, які перебувають на самостійних балансах), у тому числі об'єкти соціально-побутового призначення, що перебувають на балансі підприємств, у разі їх невключення до складу майна, що передається в комунальну власність або приватизується, крім об'єктів, які не підлягають приватизації відповідно до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна».

6. Об'єкти військово-промислового комплексу, що підлягають конверсії згідно з переліками, які затверджуються органами, уповноваженими управляти відповідним державним майном, приватизуються способами, передбаченими цією Програмою для груп об'єктів, до яких відносяться об'єкти, що утворюються після конверсії.

7. Наявність у підприємства мобілізаційних завдань (замовлень), обов'язків щодо зберігання державної таємниці, забезпечення безпечних умов робіт не є підставою для заборони приватизації відповідного об'єкта, за винятком обмежень, передбачених Законом України «Про приватизацію державного майна». Такий об'єкт приватизується відповідно до цієї Програми.

Відшкодування витрат ВАТ, пов'язаних із зберіганням матеріальних цінностей мобілізаційного резерву, провадиться згідно з законодавством.

Державне майно, призначене згідно з мобілізаційними завданнями (замовленнями) для спеціальних формувань, яке не включено до статутних фондів ВАТ і перебуває на балансі акціонерних товариств, після скасування мобілізаційних завдань (замовлень) приватизується на загальних підставах відповідно до законодавства з питань приватизації.

8. Об'єкти, на яких у технологічних процесах використовуються отруйні, радіоактивні речовини, бактеріологічні, біологічні, сильнодіючі хімічні засоби, а також об'єкти, що виконують вибухові роботи, приватизуються на загальних підставах із збереженням державного контролю, крім об'єктів, які не підлягають приватизації відповідно до статті 5 Закону України «Про приватизацію державного майна».

До умов договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації, визначених цим пунктом, в обов'язковому порядку включаються зобов'язання покупця щодо здійснення ним контролю та вжиття необхідних заходів з метою гарантування захисту громадян від наслідків впливу неконтрольованого виготовлення, використання або реалізації небезпечної продукції, послуг або небезпечних виробництв тощо.

Очисні споруди, які не включені до статутних фондів ВАТ і можуть негативно впливати на екологію та навколишнє середовище, за рішенням державних органів приватизації можуть передаватися ВАТ безоплатно.

Розділ II. ЗАГАЛЬНІ ЗАСАДИ ІНДИВІДУАЛЬНОЇ ПРИВАТИЗАЦІЇ

9. Фонд здійснює приватизацію державного майна на засадах індивідуальної приватизації.

Індивідуальна приватизація полягає у вивченні попиту на конкретний об'єкт приватизації, врахуванні кон'юнктури ринку, на основі цього — визначенні способу продажу, який максимально враховує особливості виробничо-технічного та фінансово-майнового стану кожного підприємства, що підлягає приватизації, продажу цілісного майнового комплексу або пакетів акцій ВАТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації на базі підприємств, віднесених цією Програмою до групи Г, інвесторам, у тому числі промисловому інвестору, з метою концентрації капіталу та забезпечення ефективного функціонування підприємства у післяприватизаційний період.

10. Промисловий інвестор — це вітчизняний чи іноземний інвестор або їх об'єднання, які заінтересовані у збереженні частки підприємства на ринку відповідного продукту та не менше трьох років виробляють продукцію (виконують роботи, надають послуги), аналогічну основній продукції (роботам, послугам) підприємства, що приватизується, або споживають в основному виробництві продукцію (роботи, послуги) такого підприємства чи виробляють продукцію (роботи, послуги), яка використовується в основному виробництві підприємства, що приватизується, як основна сировина, чи здійснюють безпосередній контроль на таких підприємствах не менше одного року. Промисловим інвестором не може бути компанія, зареєстрована в офшорній зоні.

11. Основними принципами індивідуальної приватизації є:

досягнення максимального економічного ефекту від продажу об'єкта приватизації;

вибір способу приватизації підприємства виходячи з його виробничо-технічного та фінансово-майнового стану, частки у відповідному сегменті ринку виробництва, обсягів збуту продукції та аналізу попиту потенційних покупців;

індивідуальний підхід під час підготовки підприємств до приватизації, прийняття рішень про приватизацію, створення акціонерних товариств;

визначення економічної доцільності перетворення державних підприємств у ВАТ;

створення організаційно-економічних умов концентрації власності, результатом якої буде концентрація управління та відповідальності нових власників.

12. Під час продажу об'єктів Фонд враховує кон'юнктуру ринку, вивчає попит потенційних покупців та забезпечує виконання Закону України про Державний бюджет України та цієї Програми в частині надходження коштів від приватизації, самостійно встановлює для кожного підприємства окремо строки проведення приватизації з урахуванням вимог законодавства про приватизацію.

Розділ III. ПІДГОТОВКА ПІДПРИЄМСТВ ДО ПРИВАТИЗАЦІЇ

13. Органи, уповноважені управляти державним майном, разом з Фондом до прийняття рішення про приватизацію здійснюють передприватизаційну підготовку державних підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, мають у своєму складі відокремлені чи територіально роздроблені виробництва, розвинену соціальну інфраструктуру, майно, що не підлягає приватизації, структурні підрозділи, які реалізують аналогічні або взаємозамінні види товарів (робіт, послуг), а також ВАТ, створених у процесі корпоратизації (за винятком об'єктів, що не підлягають приватизації відповідно до Закону України «Про перелік об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації»).

Передприватизаційна підготовка зазначених підприємств здійснюється згідно з планом-графіком, що розробляється Фондом на підставі пропозицій органів, уповноважених управляти державним майном, та потенційних покупців (інвесторів), що вважаються такими відповідно до статті 8 Закону України «Про приватизацію державного майна», і затверджується Кабінетом Міністрів України. План-графік підлягає опублікуванню у друкованих виданнях державних органів приватизації.

Передприватизаційна підготовка підприємств, не зазначених у абзаці першому цього пункту, проводиться за спільним рішенням Фонду та органу, уповноваженого управляти відповідним державним майном, окремо щодо кожного підприємства.

14. На час здійснення передприватизаційної підготовки підприємств щодо них припиняється дія Закону України «Про оренду державного та комунального майна» в частині передачі в оренду цілісних майнових комплексів або їх структурних підрозділів.

15. На базі структурних підрозділів, що можуть бути виділені із державного підприємства у процесі його передприватизаційної підготовки, орган, уповноважений управляти відповідним державним майном, створює юридичні особи. В тижневий термін з дня державної реєстрації та в разі можливості їх подальшої приватизації функції з управління такими підприємствами передаються органами, уповноваженими управляти ними, Фонду. Порядок такої передачі встановлюється Кабінетом Міністрів України.

16. Проведення передприватизаційної підготовки здійснюється відповідно до проектів передприватизаційної підготовки в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

17. У разі потреби проведення експертизи проектів передприватизаційної підготовки підприємств Фонд може залучати незалежних консультантів та експертів.

18. Передприватизаційна підготовка підприємств, які займають монопольне становище на загальнодержавному або регіональному товарному ринку, включає погодження проектів передприватизаційної підготовки з органами Антимонопольного комітету України.

19. Передприватизаційна підготовка підприємств може передбачати:

виявлення державного майна, що не підлягає приватизації, та розроблення умов його подальшого використання з обов'язковим внесенням пропозицій Кабінету Міністрів України щодо визначення органу, який управлятиме цим майном;

виявлення об'єктів соціально-культурної та побутової сфери, культових споруд і визначення умов їх подальшого функціонування, передачу в установленому порядку цих об'єктів у власність відповідних територіальних громад, релігійних організацій або державним органам приватизації для подальшого продажу відповідно до законодавства;

виявлення іншого державного майна, яке тимчасово не використовується, та розроблення пропозицій щодо умов його подальшого використання або консервації у встановленому порядку;

визначення доцільності приватизації довгострокових фінансових вкладень у складі цілісного майнового комплексу державних підприємств;

виявлення державних підприємств, щодо яких може застосовуватися процедура банкрутства та ініціювання перед відповідними органами її проведення;

виділення із складу підприємств структурних підрозділів, які можуть функціонувати як окремі підприємства;

здійснення інших заходів, визначених законодавством.

20. Передприватизаційна підготовка підприємств, у статутних фондах яких є державна частка, в тому числі підприємств агропромислового комплексу, включає визначення в установчих документах таких підприємств наявності та розміру державних часток (паїв), а також складу засновників (учасників) цих підприємств.

З цією метою державні органи приватизації у порядку, встановленому законодавством та установчими документами підприємств:

ініціюють визначення часток (паїв) засновників підприємств, у статутних фондах яких є державна частка;

встановлюють наявність та розмір часток (паїв), що належать державі у статутних фондах таких підприємств;

узгоджують з іншими засновниками (учасниками) відповідні зміни до установчих документів.

21. Передприватизаційна підготовка підприємств, віднесених цією Програмою до групи Г, до прийняття рішення про їх приватизацію передбачає здійснення Фондом таких заходів:

1) оприлюднення фінансової звітності, яка включає баланс підприємства, звіт про фінансові результати, звіт про рух коштів, звіт про власний капітал, а також іншу економічну інформацію, перелік якої встановлюється Фондом, яка характеризує фінансово-майновий стан державних підприємств, що підлягають приватизації. Переліки державних підприємств та відповідна інформація щодо кожного підприємства готуються органом, уповноваженим управляти державним майном, та подаються до Фонду у встановлені ним терміни.

Зазначена інформація разом з анкетою вивчення попиту на об'єкт приватизації оприлюднюється у друкованих та електронних засобах масової інформації. Анкета вивчення попиту після її заповнення потенційним покупцем направляється Фонду в зазначений у публікації термін. У анкеті потенційний покупець вказує спосіб приватизації, який він обрав із запропонованих у ній.

В інформації, яку оприлюднює Фонд щодо об'єктів групи Г, обов'язково зазначається розмір пакета акцій, який може бути закріплений у державній власності відповідно до розділу VI цієї Програми;

2) Фонд на підставі отриманих анкет вивчення попиту на об'єкт приватизації протягом місяця аналізує попит та публікує результати опитування потенційних покупців у встановленому ним порядку;

3) у разі надходження від органів виконавчої влади пропозицій щодо закріплення пакета акцій ВАТ у державній власності Фонд організує захист доцільності такого закріплення відповідно до розділу VI цієї програми;

4) Фонд визначає спосіб приватизації кожного підприємства за результатами вивчення попиту потенційних покупців:

у разі надходження однієї або більше пропозицій щодо придбання цілісного майнового комплексу державного підприємства із середньообліковою чисельністю працюючих до 1000 осіб включно або контрольного пакета акцій

ВАТ, створеного на базі майна цього підприємства, у разі якщо середньооблікова чисельність працюючих перевищує 1000 осіб, Фонд приймає рішення про продаж цілісного майнового комплексу конкурентними способами — на аукціоні, за конкурсом, контрольного пакета акцій — на відкритих торгах, за конкурсом;

у разі ненадходження від потенційних покупців пропозицій щодо придбання підприємств (контрольного пакета акцій ВАТ, яке може бути створено на базі державного підприємства), Фонд проводить аналіз фінансового стану підприємств за спрощеною схемою. Спрощена схема передбачає розрахунок основних показників, аналіз яких проводиться в порядку, встановленому Методикою оцінки вартості майна під час приватизації, що затверджується Кабінетом Міністрів України (далі — Методика оцінки). Такими показниками (коефіцієнтами) є: коефіцієнти ліквідності, коефіцієнти ділової активності, коефіцієнти рентабельності, коефіцієнти платоспроможності або структури капіталу. Аналіз фінансового стану здійснюється на підставі даних фінансової звітності підприємства в порядку, що встановлюється Міністерством фінансів України та Фондом.

Якщо державне підприємство рентабельне або показники фінансового стану відповідають нормативним вимогам, встановленим Міністерством фінансів України та Методикою оцінки, Фонд приймає рішення про перетворення його у ВАТ та подальший продаж акцій способами, передбаченими цією Програмою. При цьому Фонд проводить рекламно-інформаційну підтримку продажу акцій цих підприємств.

Якщо показники фінансового стану підприємства не відповідають нормативним вимогам, встановленим Міністерством фінансів України та Методикою оцінки, Фонд може прийняти рішення про реструктуризацію підприємства в порядку, що затверджується Фондом. Майно, що виділяється при реструктуризації, приватизується способами, передбаченими цією Програмою.

22. Державні органи приватизації здійснюють приватизацію об'єктів, які є в комунальній власності, якщо органами місцевого самоврядування були делеговані державним органам приватизації відповідні повноваження.

Розділ IV.
РЕСТРУКТУРИЗАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ ПІДПРИЄМСТВ, ГОСПОДАРСЬКИХ ТОВАРИСТВ, СТВОРЕНИХ У ПРОЦЕСІ КОРПОРАТИЗАЦІЇ ТА ПРИВАТИЗАЦІЇ

23. У процесі приватизації майна державного підприємства, акцій ВАТ, створеного у процесі корпоратизації та приватизації, з метою вдосконалення організаційної структури підприємства, структури управління, оздоровлення фінансового стану, забезпечення інвестиційної привабливості та ліквідності може проводитися реструктуризація підприємства або реорганізація ВАТ.

24. Рішення про реструктуризацію приймається Фондом на підставі аналізу фінансового стану підприємства, його організаційної структури, ринків збуту товарів (робіт, послуг), які випускаються (надаються) підприємством, пропозицій відповідних органів виконавчої влади, Антимонопольного комітету України, а також висновків комісії з приватизації відповідного об'єкта.

Рішення про реструктуризацію підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, приймається за погодженням з Кабінетом Міністрів України.

Для проведення реструктуризації Фонд створює комісії з реструктуризації.

Порядок створення та повноваження комісії з реструктуризації визначається Фондом.

25. Для підготовки проектів з реструктуризації державних підприємств або реорганізації ВАТ, створених у процесі корпоратизації та приватизації, Фонд може залучати незалежних консультантів і експертів з оплатою їх послуг за рахунок коштів позабюджетного Державного фонду приватизації у порядку, що затверджується Фондом.

Розділ V.
ВИЗНАЧЕННЯ ЦІНИ ОБ'ЄКТІВ ПРИВАТИЗАЦІЇ

26. Визначення ціни об'єктів приватизації здійснюється на засадах:

експертної оцінки вартості активів для визначення розміру статутних фондів господарських товариств, до яких вноситься державне майно, та державного майна (у тому числі пакетів акцій) у разі його продажу шляхом викупу або продажу одному покупцю та в інших випадках, передбачених законодавством;

застосування заходів фінансової реструктуризації з метою запобігання банкрутству підприємств, погашення простроченої заборгованості перед Державним бюджетом України, Пенсійним фондом України, із заробітної плати;

проведення оцінки вартості майна об'єктів агропромислового комплексу (крім радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств та підприємств рибного господарства) та об'єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, із застосуванням експертної оцінки.

Порядок визначення початкової ціни продажу об'єктів приватизації (у тому числі пакетів акцій) встановлюється Методикою оцінки. Порядок проведення експертної оцінки майна встановлюється Фондом.

27. Ринкові ціни пакетів акцій ВАТ, що приватизуються шляхом продажу на організаційно-оформлених ринках цінних паперів у встановленому порядку, складаються виходячи із співвідношення попиту та пропозиції в ході продажу. При цьому ринкові ціни можуть бути вищими або нижчими за початкові ціни.

Розділ VI.
ПРИНЦИПИ ТА ПОРЯДОК ЗАКРІПЛЕННЯ У ДЕРЖАВНІЙ ВЛАСНОСТІ ПАКЕТІВ АКЦІЙ ВАТ

28. Закріплення в державній власності пакета акцій у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду ВАТ плюс одна акція може здійснюватися виключно щодо ВАТ, створених на базі об'єктів групи Г. Закріплення у державній власності пакета акцій у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду ВАТ плюс одна акція здійснюється для забезпечення відповідно до Закону України «Про господарські товариства» та статуту ВАТ впливу на прийняття загальними зборами акціонерів рішень з питань, визначених статтями 41 та 42 Закону України «Про господарські товариства», а також щодо ВАТ, в яких за державою закріплено 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція, з питань про:

участь в інших підприємствах та об'єднаннях підприємств;

передачу в заставу, оренду, продаж та відчуження іншими способами майна ВАТ, балансова вартість якого перевищує 10 відсотків підсумку балансу ВАТ.

Органи, уповноважені управляти акціями ВАТ, в якому за державою закріплено 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція, здійснюють відповідні заходи щодо поліпшення фінансово-господарської діяльності таких ВАТ та несуть відповідальність за її стан.

29. Закріплення пакета акцій у державній власності відбувається з ініціативи органів виконавчої влади, уповноважених управляти державним майном.

30. Фонд організовує захист закріплення пакета акцій у державній власності, який передбачає розгляд пропозицій органу, уповноваженого управляти державним майном, у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України.

Обгрунтування доцільності закріплення пакета акцій у державній власності, що подається органом, уповноваженим управляти державним майном, повинно містити інформацію, зміст якої визначається Фондом, у тому числі щодо термінів, мети закріплення пакета акцій у державній власності та методів її досягнення шляхом управління корпоративними правами, які виникатимуть у держави за умови закріплення у державній власності пакета акцій у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду ВАТ плюс одна акція, економічне обгрунтування доцільності закріплення у державній власності пакета акцій, а також інформацію щодо джерел та обсягів фінансування ВАТ за рахунок коштів Державного бюджету України, якщо таке передбачається.

31. Під час захисту Фонд обгрунтовує свою позицію аналізом фінансового стану підприємства, прогнозом грошових надходжень від продажу акцій, аналізом кон'юнктури ринку та прогнозом додаткових витрат з Державного бюджету України у разі закріплення відповідного пакета акцій у державній власності.

Для забезпечення публічності та прозорості прийняття відповідного рішення під час захисту можуть бути присутні потенційні покупці, які виявили бажання взяти участь у приватизації відповідного підприємства, народні депутати України, представники Секретаріату Кабінету Міністрів України, органів державного контролю, прокуратури, Міністерства фінансів України, Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку, громадськості, засобів масової інформації.

32. Перед захистом Фонд здійснює попередній аналіз обгрунтування доцільності закріплення пакета акцій у державній власності та відмовляє у закріпленні пакета акцій ВАТ у державній власності, про що інформує Кабінет Міністрів України у разі, якщо визначена в обгрунтуванні мета:

передбачає втручання в господарську діяльність товариства;

може реалізуватися через договірні відносини, а також через економічні, непрямі механізми впливу на роботу ВАТ;

не може бути досягнута через механізми корпоративного управління;

суперечить державній політиці у сфері реформування власності.

33. За результатами захисту Фонд подає Кабінету Міністрів України висновок про закріплення пакета акцій у державній власності та його розміру або недоцільності такого закріплення.

До висновку додається обгрунтування органу, уповноваженого управляти державним майном.

34. Кабінет Міністрів України окремо щодо кожного ВАТ приймає рішення про закріплення пакета акцій у державній власності на термін до трьох років.

35. Орган, що здійснює повноваження з управління державними корпоративними правами, постійно на основі методики, що затверджується Фондом, аналізує діяльність ВАТ, пакети акцій яких закріплені у державній власності, та щоквартально подає Кабінету Міністрів України та Фонду звіт про результати їх фінансово-економічної діяльності. У разі, якщо у ВАТ, в якому 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція закріплені у державній власності, за 6 місяців до завершення терміну закріплення погіршився будь-який з зазначених показників — знизилися обсяги, рентабельність виробництва, виникла або збільшилася заборгованість підприємства із заробітної плати, платежів до бюджету, державних цільових фондів, зменшилася вартість власного капіталу акціонерного товариства, пакет акцій, закріплений у державній власності, підлягає обов'язковому продажу відповідно до цієї Програми.

Після закінчення терміну закріплення пакета акцій у державній власності Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про закріплення у державній власності цього пакета на новий термін, але не більш як на три роки.

36. Кабінет Міністрів України може прийняти рішення про достроковий продаж пакета акцій, закріпленого у державній власності, за поданням Фонду. З цією метою Фонд раз на рік проводить попереднє опитування потенційних покупців за визначеною ним процедурою та аналізує кон'юнктуру ринку.

37. Фонд разом із Антимонопольним комітетом України та іншими заінтересованими органами виконачої влади проводить аналіз діяльності раніше створених державних холдингових та акціонерних компаній, до статутних фондів яких передані пакети акцій, закріплені у державній власності, та подає Кабінету Міністрів України пропозиції щодо ліквідації відповідних компаній, діяльність яких є неефективною, з наступним продажем пакетів акцій, що були передані до статутних фондів таких компаній.

38. Умови приватизації об'єктів, приватизація яких згідно із законами здійснюється за погодженням з Кабінетом Міністрів України, та підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, погоджуються Фондом з Кабінетом Міністрів України в порядку, що встановлюється Кабінетом Міністрів України.

39. План приватизації (розміщення акцій) вважається виконаним з моменту завершення продажу всіх акцій, передбачених планом приватизації (розміщення акцій) до продажу, та оформляється наказом відповідного державного органу приватизації. У разі закріплення у державній власності пакета акцій план приватизації (розміщення акцій) вважається виконаним за умови продажу всіх акцій, за винятком закріплених.

Розділ VII.
ДОДЕРЖАННЯ ВИМОГ АНТИМОНОПОЛЬНОГО ЗАКОНОДАВСТВА У ПРОЦЕСІ ПРИВАТИЗАЦІЇ

40. З метою створення конкурентного середовища та запобігання монополізації товарних ринків за наявності економічних, технологічних та інших умов повинна здійснюватися реструктуризація підприємств з урахуванням вимог антимонопольного законодавства, в тому числі шляхом поділу, у разі якщо:

підприємство займає монопольне становище на загальнодержавному чи регіональному товарних ринках;

до складу підприємства входять структурні підрозділи, які не мають тісного технологічного зв'язку з основним виробництвом і можуть бути виділені у самостійні підприємства.

41. Приватизація підприємств, що займають монопольне становище на загальнодержавному або регіональному товарних ринках, здійснюється за погодженням з відповідними органами Антимонопольного комітету України в порядку, визначеному Фондом та Антимонопольним комітетом України.

У випадках, передбачених законодавством, покупець зобов'язаний отримати згоду органів Антимонопольного комітету України на придбання у власність об'єкта приватизації.

42. Перелік підприємств, що займають монопольне становище на загальнодержавному та регіональному товарних ринках, складає та переглядає Антимонопольний комітет України, його територіальні відділення.

43. Контроль за додержанням антимонопольного законодавства у процесі приватизації здійснює Антимонопольний комітет України відповідно до законодавства України.

44. Вимоги щодо дотримання антимонопольного законодавства обов'язково включаються до умов конкурсів, відкритих торгів, аукціонів тощо.

Під час проведення конкурсів, аукціонів, відкритих торгів тощо щодо майна підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, покупець зобов'язаний подати відомості згідно з переліком, що встановлюється Фондом та Антимонопольним комітетом України.

45. Порядок розгляду заяв про надання згоди органами Антимонопольного комітету України на придбання у процесі приватизації акцій (часток, паїв,), активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання або їх структурних підрозділів визначається антимонопольним законодавством з урахуванням особливостей, встановлених цим пунктом.

У разі якщо продаж акцій (часток, паїв), активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання або їх структурних підрозділів проводиться із застосуванням конкурсних процедур (конкурсів, відкритих торгів, аукціонів тощо) і потребує згоди органів Антимонопольного комітету України, заява про надання згоди на придбання акцій (часток, паїв), якщо така згода не була отримана раніше, подається до органів Антимонопольного комітету України не пізніш як за 8 днів до завершення приймання конкурсної документації.

Заява вважається прийнятою до розгляду після 15 днів із дня її надходження за підвідомчістю, якщо протягом цього часу орган Антимонопольного комітету України не повернув заявнику заяву з повідомленням, що вона та (або) інші документи не відповідають встановленим Антимонопольним комітетом України вимогам і це перешкоджає її розгляду.

Органи Антимонопольного комітету України розглядають заяву про надання згоди на придбання акцій (часток, паїв), активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання або їх структурних підрозділів протягом 30 днів з дня прийняття її до розгляду органом Антимонопольного комітету України.

Якщо протягом терміну розгляду заяви, передбаченого абзацом четвертим цього пункту, органи Антимонопольного комітету України не розпочали розгляд справи про концентрацію, рішення про надання згоди на придбання акцій (часток, паїв), активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів суб'єктів господарювання або їх структурних підрозділів вважається прийнятим.

У разі якщо придбання акцій (часток, паїв), активів (майна) у вигляді цілісних майнових комплексів підприємств або їх структурних підрозділів потребує згоди органів Антимонопольного комітету України, права та обов'язки сторін, відповідно до договору купівлі-продажу, виникають з дня отримання такої згоди.

Розділ VIII.
РЕЄСТРАЦІЯ ПРАВ ВЛАСНОСТІ У ПРОЦЕСІ ПРИВАТИЗАЦІЇ

46. Відкриті акціонерні товариства, створені у процесі приватизації та корпоратизації, випуск акцій яких здійснено у документарній формі, повинні забезпечити формування системи реєстрів власників іменних цінних паперів у порядку, встановленому Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

Підписи осіб, визначених у пункті 60, на документах щодо набуття та переходу права власності на акції, придбані в порядку пільгового продажу відповідно до цієї Програми, можуть засвідчуватися емітентом акцій або уповноваженою особою емітента. Реєстрація прав власності на цінні папери, випущені у документарній формі, та на цінні папери, випущені до введення в дію Закону України «Про національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні», внесення змін до реєстрів акціонерів за результатами будь-якого виду продажу у процесі приватизації здійснюються на підставі розпорядження державного органу приватизації та переліку власників, форми якого встановлюються Фондом за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

47. Реєстрація прав власності на цінні папери у процесі приватизації, випущені в бездокументарній формі, здійснюється зберігачами відповідно до Закону України «Про національну депозитарну систему та особливості електронного обігу цінних паперів в Україні».

Розділ IX.
СПОСОБИ ТА ПОРЯДОК ПРИВАТИЗАЦІЇ
Приватизація об'єктів групи А

48. Продаж об'єктів групи А здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» та цієї Програми.

49. Покупець, який став власником об'єкта приватизації групи А і не скористався на момент приватизації об'єкта правом викупу будівлі (споруди, приміщення) у межах займаної цим об'єктом площі, має право викупити відповідну будівлю (споруду, приміщення) у разі, якщо це не заборонено законодавством України, Верховною Радою Автономної Республіки Крим (щодо майна, яке належить Автономній Республіці Крим) чи відповідною місцевою радою (щодо об'єктів права комунальної власності).

50. За наявності заборони на приватизацію будівлі (споруди, приміщення), в якій розташований об'єкт приватизації, або в разі відмови покупця від приватизації будівлі (споруди, приміщення), в якій розташований об'єкт, що приватизується шляхом викупу, зазначена будівля (споруда, приміщення) передається у встановленому порядку власнику приватизованого об'єкта в оренду на термін не менш як 10 років.

51. У разі прийняття рішення про приватизацію орендованого державного майна (будівлі, споруди, приміщення) орендар одержує право на викуп цього майна, якщо орендарем за згодою орендодавця здійснено за рахунок власних коштів поліпшення орендованого майна, яке неможливо відокремити від відповідного об'єкта без завдання йому шкоди, вартістю не менш як 25 відсотків залишкової (відновної за вирахуванням зносу) вартості майна (будівлі, споруди, приміщення). Оцінка вартості об'єкта приватизації у цьому разі здійснюється із застосуванням експертної оцінки. Таке ж право одержує орендар у разі прийняття рішення про приватизацію відповідно до законодавства України.

52. Державні органи приватизації приймають за власною ініціативою рішення про приватизацію об'єктів групи А, які створюються на базі державного майна підприємств, що реструктуризуються, нежилих приміщень, об'єктів, щодо яких знято заборону на приватизацію у встановленому законом порядку, та інших об'єктів групи А, які не були приватизовані.

53. У разі якщо державний орган приватизації звертається до орендаря з пропозицією приватизувати орендоване майно, а орендар не погоджується на викуп такого майна, державний орган приватизації може запропонувати зазначене майно для продажу на конкурентних засадах. При цьому договір оренди зберігає свою силу для нового власника. Продаж орендованих нежилих приміщень, будівель та споруд незалежно від відомчого підпорядкування здійснюється шляхом приватизації відповідно до законодавства України.

54. Майно, яке залишилося після задоволення вимог кредиторів у результаті ліквідації державного підприємства за рішенням органу, уповноваженого управляти державним майном, передається ліквідаційною комісією до відповідного державного органу приватизації для подальшої приватизації за актом приймання-передачі в порядку, що встановлюється Фондом.

Акт приймання-передачі підписується головою ліквідаційної комісії, створеної цим органом, і представником державного органу приватизації.

Продаж зазначеного майна здійснюється виключно на аукціонах.

55. Майно, яке залишилося після задоволення вимог кредиторів державного підприємства, визнаного банкрутом за рішенням арбітражного суду, у разі якщо арбітражний суд виніс ухвалу про його ліквідацію, передається ліквідаційною комісією до відповідного державного органу приватизації для подальшої приватизації за актом приймання-передачі у порядку, що встановлюється Фондом.

Акт приймання-передачі майна ліквідованого підприємства

(Закінчення на 6—9-й стор.).

(Початок на 4—5-й стор.).

підписується ліквідатором та представником державного органу приватизації.

Продаж зазначеного майна здійснюється виключно на аукціонах.

56. Приватизація готелів, об'єктів санаторно-курортних закладів та будинків відпочинку, які перебувають на самостійних балансах, здійснюється у порядку, встановленому Законом України «Про приватизацію невеликих державних підприємств (малу приватизацію)» з урахуванням таких особливостей:

оцінка вартості майна здійснюється експертним шляхом;

продаж об'єктів здійснюється переважно на аукціонах, за конкурсами;

закріплення акцій у державній власності в планах приватизації (розміщення акцій) об'єктів не передбачається.

Приватизація об'єктів групи В

57. Державні органи приватизації протягом 2000 року пропонують до продажу непродані акції об'єктів груп Б, В (віднесених до таких груп відповідно до Державної програми приватизації на 1998 рік), продаж акцій яких здійснювався з 1995 по 1999 роки включно, для забезпечення продажу 100 відсотків шляхом пропозиції зазначених акцій на організаційно оформлених ринках цінних паперів у встановленому порядку. У разі якщо ці пакети не будуть продані, державний орган приватизації пропонує їх для викупу акціонерам, які придбали акції відповідних ВАТ на пільгових умовах, за кошти за ціною на рівні половини номінальної вартості акцій. У разі відмови від придбання зазначених акцій, державний орган приватизації вносить на загальні збори акціонерів питання про зменшення статутного фонду та анулювання таких акцій відповідно до статей 32, 39 Закону України «Про господарські товариства».

58. Державні органи приватизації здійснюють продаж 100 відсотків акцій ВАТ, створених на базі об'єктів групи В, приватизацію яких розпочато до 2000 року.

Особливості приватизації б'єктів групи Г

59. Об'єкти групи Г, крім цілісних майнових комплексів, підлягають приватизації шляхом продажу акцій ВАТ з врахуванням таких особливостей:

1) продажу підлягає контрольний пакет акцій ВАТ.

Контрольний пакет акцій — це пакет акцій розміром більш ніж 50 відсотків статутного фонду ВАТ, який дає можливість юридичній або фізичній особі здійснювати вирішальний вплив на діяльність відповідного суб'єкта господарювання;

2) продаж контрольного пакета акцій здійснюється за конкурсом, на відкритих торгах без визначення державним органом приватизації інвестиційних зобов'язань покупця. Переможцем визначається учасник конкурсу, який запропонував найвищу ціну за пакет акцій. Під час проведення конкурсу, відкритих торгів учасник конкурсу може подати пропозицію про внесення ним інвестиції в розмірі, необхідному для реалізації запропонованої ним концепції розвитку підприємства. Для продажу може пропонуватися блок пакетів акцій підприємств різних груп, якщо це підвищує ефективність впливу промислового інвестора на структурну перебудову відповідного ринку, економіки регіону тощо;

3) умовами конкурсу можуть визначатися зобов'язання держави щодо сприяння реструктуризації заборгованості ВАТ та щодо передачі в управління переможцю конкурсу пакета акцій, закріпленого у державній власності, або його частини, а також інші умови;

4) продаж здійснюється у визначені Фондом терміни виходячи з кон'юнктури ринку;

5) для учасників конкурсу, відкритих торгів з продажу контрольного пакета акцій Фондом можуть втановлюватися кваліфікаційні вимоги, які відповідають цілям та пріоритетам приватизації підприємств, що мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави. При цьому покупцем контрольного пакета акцій підприємств інвестиційно привабливих галузей (паливно-енергетичного комплексу, металургійної, нафтохімічної промисловості, радіоелектроніки, авіаційного транспорту, машинобудування) може бути тільки промисловий інвестор;

6) до договору купівлі-продажу контрольного пакета акцій включається положення щодо права покупця на придбання пакета акцій, закріпленого у державній власності, в разі прийняття рішення про його продаж. Зазначене право покупець може реалізувати за умови виконання ним зобов'язань за договором купівлі-продажу. При цьому ціна пакета визначається на підставі ринкової вартості акцій;

7) особи, зазначені в підпункті 1 пункту 60, за їх бажанням можуть передати Фонду акції, придбані ними на пільгових умовах, для їх продажу разом з контрольним пакетом акцій, який є у державній власності і продається Фондом. Після продажу пакета акцій зазначені особи одержують кошти за акції за ціною, яка склалася на конкурсі. Повернення коштів здійснюється відповідно до порядку, встановленого Фондом;

8) у разі якщо особи, зазначені в підпункті 1 пункту 60, відмовилися від придбання акцій на пільгових умовах, акції, призначені відповідно до плану приватизації (розміщення акцій) для пільгового продажу, включаються Фондом до пакета акцій, який пропонується для продажу відповідно до підпункту 1 цього пункту;

9) для кожного підприємства, що підлягає приватизації, або групи таких підприємств здійснюється інформаційна підтримка у засобах масової інформації, визначених Фондом;

10) у разі закріплення в державній власності пакета акцій у розмірі 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція Фонд пропонує для продажу на конкурсі єдиним пакетом всі акції, не продані на момент прийняття рішення про його продаж за конкурсом. При цьому переможцю конкурсу за його бажанням може бути передано в управління пакет акцій, закріплений у державній власності, або його частина, якщо таке зобов'язання держави було визначено умовами конкурсу.

У разі якщо покупцю зазначеного пакета акцій передано в управління державний пакет акцій або його частина, розмір якого разом з придбаним покупцем пакетом акцій становить більш як 50 відсотків статутного фонду ВАТ, продаж пакетів акцій такому покупцеві здійснюється відповідно до вимог підпунктів 2—4 та 6—9 цього пункту та пунктів 130, 131 цієї Програми.

Приватизація підприємств, віднесених цією Програмою до групи Г, незалежно від етапу їх приватизації (крім цілісних майнових комплексів), проводиться з урахуванням вимог підпункту 4 пункту 21 цієї Програми.

Для підвищення ефективності функціонування фондового ринку Фонд пропонує до продажу через організаторів торгівлі цінними паперами пакети акцій підприємств групи Г у розмірі до 5 відсотків статутного фонду цих підприємств, за винятком пакетів акцій, які підлягають продажу відповідно до підпункту 2 цього пункту.

Для ВАТ, створених до набрання чинності цією Програмою, пакети акцій яких у розмірі 25 або 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція закріплені у державній власності, Фонд самостійно визначає способи продажу та розмір пакета акцій, що пропонується до продажу, виходячи з кон'юнктури ринку та кількості непроданих акцій. У разі прийняття рішення про продаж пакета акцій за конкурсом та передачі переможцю конкурсу пакета акцій, закріпленого в державній власності, в управління та в разі, якщо сумарний розмір цих пакетів акцій перевищує 50 відсотків статутного фонду ВАТ, продаж такого пакета здійснюється відповідно до вимог підпункту 3, підпунктів 4, 6 — 9 цього пункту та пунктів 130, 131 цієї Програми.

Способи продажу акцій ВАТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації

60. Організацію продажу акцій ВАТ, створених у процесі приватизації та корпоратизації, здійснюють державні органи приватизації, в тому числі за участю уповноважених ними юридичних осіб, шляхом:

1) продажу акцій, сума номінальних вартостей яких становить 45 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян кожному з працівників підприємств, майно яких приватизується, а також колишнім працівникам цих підприємств, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів про працю України і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, особам, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, інвалідам, звільненим у зв'язку з каліцтвом або професійним захворюванням, та працівникам, звільненим за станом здоров'я, а також працівникам соціально-культурних і оздоровчо-лікувальних закладів, що приватизуються у складі підприємств, на балансі яких вони перебувають.

Керівники, їх заступники, головні спеціалісти та керівники структурних підрозділів підприємств, а також диспетчери підприємств енергетики, їх структурних одиниць і підрозділів мають право на додаткове придбання акцій ВАТ, що створюються в процесі приватизації та корпоратизації підприємств, на яких вони працюють, на загальну суму 5 відсотків статутного фонду товариства.

Ціна однієї акції при пільговому продажу, передбаченому цим підпунктом, встановлюється на рівні половини номінальної вартості акції;

2) продажу акцій через організаторів торгівлі цінними паперами відповідно до правил їх діяльності та в порядку, що встановлюється Фондом, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Антимонопольним комітетом України;

3) продажу за кошти громадянам та фінансовим посередникам пакетів акцій об'єктів групи В через Державну акціонерну компанію «Національна мережа аукціонних центрів» (далі — Національна мережа аукціонних центрів) у порядку, встановленому Фондом;

4) продажу пакетів акцій за конкурсом відповідно до Положення, затвердженого Фондом, Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Антимонопольним комітетом України;

5) продажу пакетів акцій на міжнародних фондових ринках відповідно до законодавства та норм і правил функціонування зазначених ринків, у тому числі через депозитарні розписки, а також із залученням радників;

6) продажу пакетів акцій на відкритих торгах у порядку, що встановлюється Фондом за погодженням з Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку і Антимонопольним комітетом України.

У разі продажу пакета акцій ВАТ розміром до 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція покупцями можуть бути особи, визначені у статті 8 Закону України «Про приватизацію державного майна». У разі придбання пакета акцій, що становить більш як 25 відсотків статутного фонду, суб'єктами фондового ринку, в тому числі фінансовими посередниками, обов'язковою умовою продажу є надання органам приватизації інформації, визначеної Фондом, щодо особи, в інтересах якої придбано пакет акцій.

У разі придбання пакетів акцій ВАТ, створених на базі підприємств паливно-енергетичного комплексу, зазначена інформація подається органам приватизації незалежно від розміру пакета акцій.

У разі продажу пакета акцій, на який нараховані дивіденди за час, коли цей пакет перебував у державній власності, сума нарахованих дивідендів підлягає перерахуванню товариством до Державного бюджету України.

Умови проведення конкурсів, відкритих торгів з продажу контрольних пакетів акцій ВАТ, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави, обов'язково повинні передбачати недопущення до участі у конкурсі, відкритих торгах покупців, якщо на підставі інформації щодо контролю, яка надана ними за умовами конкурсу, відкритих торгів, неможливо встановити суб'єктів господарювання, які будуть контролювати подальшу діяльність ВАТ.

61. У місячний термін після набрання чинності цією Програмою Фонд публікує інформацію щодо ВАТ, пакети акцій яких підлягають продажу, з метою визначення способу їх продажу на підставі попиту потенційних покупців.

62. У разі якщо на конкурс з продажу пакета акцій надійшла заява від одного покупця, такий пакет акцій може бути проданий безпосередньо цьому покупцеві за умови забезпечення ним реалізації визначених продавцем умов.

63. Приватизація орендованого державного майна здійснюється відповідно до Закону України «Про приватизацію державного майна» з урахуванням вимог цієї Програми. Рішення про перетворення орендних підприємств у ВАТ приймається на підставі планів приватизації у десятиденний термін з дня їх затвердження.

64. У разі перетворення орендних підприємств у ВАТ його засновниками виступають з боку держави державні органи приватизації, а з боку орендаря — господарське товариство, створене орендарем.

65. Підготовка до приватизації та продаж акцій здійснюються Фондом, його регіональними відділеннями самостійно або з залученням юридичних осіб — радників, з якими державні органи приватизації укладають відповідні договори.

66. Продаж акцій на відкритих торгах здійснюється Фондом із залученням на конкурсних засадах радників.

67. Радником відповідно до цієї Програми визнається юридична особа (або об'єднання юридичних осіб), яка за договором з Фондом бере на себе зобов'язання щодо надання за відповідну плату послуг з підготовки об'єкта до приватизації, пошуку потенційних покупців та організації продажу пакета акцій.

68. Відбір радників здійснюється в порядку, встановленому Фондом.

Приватизація об'єктів незавершеного будівництва

69. Об'єкти незавершеного будівництва, законсервовані об'єкти, а також за ініціативою органів, уповноважених управляти відповідним державним майном, об'єкти незавершеного будівництва, що утримуються на балансах підприємств, які не підлягають приватизації (далі — об'єкти незавершеного будівництва), приватизуються шляхом:

продажу на аукціоні, за конкурсом;

продажу під розбирання;

продажу за наявності одного покупця безпосередньо цьому покупцеві із забезпеченням ним умов приватизації об'єкта;

внесення об'єкта незавершеного будівництва до статутного фонду господарського товариства як внеску держави з наступною приватизацією в порядку, встановленому установчими документами товариства та законодавством України, після завершення будівництва відповідного об'єкта.

70. Обов'язковими умовами приватизації об'єктів незавершеного будівництва, крім продажу під розбирання, є:

встановлення терміну завершення будівництва об'єкта незавершеного будівництва;

заборона продажу об'єкта незавершеного будівництва та земельної ділянки, на якій розташований цей об'єкт, до завершення будівництва та введення об'єкта в експлуатацію. У разі неможливості завершення будівництва в установлені терміни за наявності відповідних обгрунтувань терміни завершення будівництва можуть бути змінені за рішенням органу приватизації та органу місцевого самоврядування, про що укладається додатковий договір.

У разі невиконання умов, зазначених у цьому пункті, договір купівлі-продажу підлягає розірванню в установленому законодавством порядку. При цьому покупець, з яким розірвано договір купівлі-продажу, повертає об'єкт приватизації в державну власність за актом приймання-передачі, а також відшкодовує державі збитки, завдані невиконанням умов договору.

71. Земельні ділянки, відведені в установленому порядку для будівництва, за ініціативою покупця приватизуються разом з об'єктами незавершеного будівництва. Земельні ділянки, що не підлягають приватизації згідно із статтею 4 Земельного кодексу України, надаються в довгострокову оренду з правом першочергового їх придбання орендарем у разі зняття заборони на приватизацію зазначених ділянок.

Іноземним юридичним особам, іноземцям, особам без громадянства, спільним підприємствам, міжнародним об'єднанням і організаціям за участю іноземних юридичних осіб та іноземців, підприємствам, що повністю належать іноземним інвесторам, іноземним державам земельні ділянки надаються тільки в довгострокову оренду.

72. Для включення об'єкта незавершеного будівництва державної форми власності до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, органи, які здійснюють управління відповідними об'єктами незавершеного будівництва, обов'язково подають державним органам приватизації такі документи:

лист-пропозицію щодо приватизації відповідного об'єкта незавершеного будівництва;

погодження органу, уповноваженого управляти відповідним державним майном, або витяг з плану приватизації (розміщення акцій) підприємства (ВАТ), до статутного фонду якого не був включений відповідний об'єкт незавершеного будівництва;

довідку про наявність та перелік проектно-кошторисної та технічної документації щодо об'єкта незавершеного будівництва, в разі потреби разом з проектно-кошторисною та технічною документацією;

документи про відведення земельної ділянки під об'єкт незавершеного будівництва, а у разі відсутності документа про відведення — пояснення про причини.

73. Державні органи приватизації повідомляють органи, які здійснюють управління об'єктами незавершеного будівництва, про включення відповідних об'єктів до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, у місячний термін з дня прийняття такого рішення.

74. У разі відсутності заяв на приватизацію об'єкта незавершеного будівництва протягом 30 календарних днів з дня опублікування переліку об'єктів, що підлягають приватизації, державний орган приватизації приймає рішення про повторний продаж. При цьому може бути змінено умови продажу, включаючи зменшення початкової ціни.

Органи приватизації мають право прийняти рішення про проведення аукціону за методом зниження ціни лоту до придбання об'єкта. Порядок проведення аукціону за методом зниження ціни лоту встановлюється Фондом.

75. У разі відсутності заяв на приватизацію об'єкта незавершеного будівництва, який повторно пропонується для продажу на аукціоні, за конкурсом або продажу іншими способами, державний орган приватизації може прийняти рішення про продаж об'єкта незавершеного будівництва під розбирання. Продаж об'єктів незавершеного будівництва під розбирання може бути визначений органом приватизації як самостійний спосіб приватизації без попередніх пропозицій для продажу іншими способами. Ціна продажу об'єкта незавершеного будівництва в разі його продажу під розбирання за рішенням державного органу приватизації може визначатися експертним шляхом.

76. Громадянам України та юридичним особам, зареєстрованим на території України, які відповідно до законодавства України є покупцями об'єктів незавершеного будівництва, після сплати ними 50 відсотків (для об'єктів незавершеного будівництва житлового призначення — 30 відсотків) вартості цих об'єктів може надаватися розстрочка платежу на термін до п'яти років (для об'єктів незавершеного будівництва житлового призначення — до 10 років). Кошти, що сплачуються в розстрочку, визначаються з урахуванням зміни ціни на дату внесення коштів за об'єкт незавершеного будівництва з урахуванням індексу інфляції, визначеного Державним комітетом статистики України.

Представник державного органу приватизації та власник приватизованого об'єкта незавершеного будівництва в п'ятиденний термін після сплати повної вартості придбаного об'єкта незавершеного будівництва, а в разі надання розстрочки платежу — 50 відсотків (для об'єктів незавершеного будівництва житлового призначення — 30 відсотків) вартості цього об'єкта, підписують акт приймання-передачі об'єкта незавершеного будівництва.

77. У разі відсутності заяв на приватизацію об'єкта незавершеного будівництва під розбирання державний орган приватизації приймає рішення про виключення такого об'єкта з переліку об'єктів, що підлягають приватизації, та повертає його відповідному органу, який здійснював управління зазначеним об'єктом, для прийняття рішення про подальше використання.

78. Вартість об'єкта незавершеного будівництва для продажу на аукціоні, за конкурсом або шляхом викупу, а також дл[illegible] передачі до статутного фонду господарського товариства я[illegible] внеску держави з наступною приватизацією визначається за даними балансу без урахування суми індексації вартості об'єкта незавершеного будівництва, обчисленої за індексами, встановленими Державним комітетом статистики України.

79. Вартість земельної ділянки, на якій розташований об'єкт незавершеного будівництва, визначається Державним комітетом України по земельних ресурсах або його органами на місцях на підставі експертної оцінки. Кошти, одержані від продажу таких земельних ділянок, зараховуються до бюджетів відповідних адміністративно-територіальних одиниць, на території яких розташовані приватизовані земельні ділянки.

80. Будівельні матеріали, які знаходяться на будівельному майданчику об'єкта незавершеного будівництва, або невстановлене устаткування, придбане для функціонування об'єкта після завершення будівництва, можуть бути продані на аукціоні, за конкурсом, шляхом викупу як разом з об'єктом незавершеного будівництва, так і окремо. Початкова ціна продажу будівельних матеріалів та устаткування визначається згідно з Методикою оцінки.

81. У разі якщо в процесі підготовки до продажу будівельних матеріалів та устаткування надійшла заява від одного покупця, такі будівельні матеріали, устаткування можуть бути продані цьому покупцеві за початковою ціною.

82. У разі якщо після повторного оголошення про продаж будівельних матеріалів, устаткування від покупців не надійшло жодної заяви, питання про подальше використання таких будівельних матеріалів, устаткування розглядається органом виконавчої влади, до сфери управління яких належить відповідний об'єкт незавершеного будівництва.

83. Якщо фінансування об'єкта незавершеного будівництва здійснювалося за рахунок виключно власних коштів державного підприємства, йому перераховуються з позабюджетного Державного фонду приватизації кошти, одержані від приватизації об'єкта незавершеного будівництва, за вирахуванням коштів, витрачених на проведення приватизації.

84. Якщо фінансування об'єкта незавершеного будівництва здійснювалося за рахунок виключно централізованих капіталовкладень, кошти, що надійшли до позабюджетного Державного фонду приватизації від приватизації цього об'єкта, розподіляються за такими напрямами, у відсотках:

до Державного бюджету України — 65;

на відшкодування витрат, пов'язаних з приватизацією, — 20;

(з них 75 відсотків — Національній мережі аукціонних центрів у разі, якщо продаж об'єктів незавершеного будівництва здійснюється зазначеною компанією);

підприємству, на балансі якого перебував об'єкт незавершеного будівництва, — 15.

85. Якщо фінансування будівництва об'єкта незавершеного будівництва здійснювалося за рахунок власних коштів державного підприємства та коштів централізованих капіталовкладень, державному підприємству перераховуються з позабюд-

жетного Державного фонду приватизації кошти, отримані від приватизації цього об'єкта, пропорційно його вкладу в будівництво. Решта коштів розподіляється відповідно до пункту 84 цієї Програми.

86. Зазначені у пунктах 83—85 цієї Програми кошти використовуються державними підприємствами виключно на поповнення обігових коштів, технічне переозброєння виробництва, освоєння нових технологій та здійснення природоохоронних заходів.

87. Дев'яносто відсотків коштів, одержаних від приватизації об'єктів незавершеного будівництва, що споруджувалися відповідно до Чорнобильської будівельної програми, зараховуються до Державного бюджету України та спрямовуються у встановленому порядку на фінансування державних капітальних вкладень на пускових об'єктах Чорнобильської будівельної програми. Інші кошти, одержані від продажу цих об'єктів, використовуються для відшкодування витрат на проведення приватизації.

88. Органи, уповноважені управляти державним майном, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, місцеві органи виконавчої влади щоквартально складають переліки об'єктів незавершеного будівництва, що підлягають приватизації, та передають їх відповідним державним органам приватизації.

Державні органи приватизації у тритижневий термін з дня отримання переліків приймають рішення щодо приватизації об'єктів незавершеного будівництва.

89. Місцевим органам виконавчої влади забороняється вимагати від покупців, з якими укладено договір купівлі-продажу об'єкта незавершеного будівництва, виконання умов, не передбачених цим договором, у тому числі щодо будь-яких грошових стягнень або пайової участі в розвитку соціальної інфраструктури населених пунктів.

Приватизація об'єктів групи Е

90. Приватизація акцій (часток, паїв), що належать державі в статутних фондах господарських товариств (у тому числі підприємств з іноземними інвестиціями), здійснюється відповідно до установчих документів цих підприємств та в порядку, що визначається Фондом за погодженням з Антимонопольним комітетом України та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

91. Продаж цінних паперів, паїв, іншого майна, що є державною власністю і входить до складу майна підприємств, розташованих за кордоном, здійснюється з урахуванням установчих документів цих підприємств у порядку, що визначається Фондом за погодженням з Антимонопольним комітетом України та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

92. Оцінка вартості об'єктів групи Е, незалежно від способу продажу, здійснюється експертним шляхом. Якщо пакет акцій або розмір частки (паю) становить менш як 10 відсотків статутного фонду господарського товариства та (або) має номінальну вартість меншу, ніж 5000 гривень, оцінка здійснюється відповідно до Методики оцінки.

93. Приватизації часток (паїв) підприємств, у статутних фондах яких є державна частка (включаючи міжгосподарські підприємства), може передувати передприватизаційна підготовка об'єкта відповідно до розділу III цієї Програми, під час якої визначаються наявність та розмір державних часток (паїв), а також склад засновників (учасників) цих підприємств.

94. У разі відсутності згоди інших засновників (учасників) підприємств, у статутних фондах яких є державна частка, на викуп державної частки (паю) за ціною, визначеною відповідно до пункту 92 цієї Програми, державна частка (пай) цього підприємства приватизується шляхом продажу на аукціоні, за конкурсом та іншими конкурентними способами в порядку, встановленому законодавством України.

Акції (частки, паї), що належать державі в міжгосподарських підприємствах та в статутних фондах господарських товариств, створених на їх базі, приватизуються у порядку, що визначається Фондом та Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку за погодженням з Антимонопольним комітетом України.

Приватизація об'єктів групи Ж

95. Приватизація майна об'єктів, віднесених до групи Ж, здійснюється способами, передбаченими цією Програмою.

З метою збереження профілю діяльності зазначених об'єктів продаж їх здійснюється переважно за некомерційним конкурсом.

96. Продаж об'єктів групи Ж здійснюється у порядку, що встановлюється Фондом.

Вартість об'єктів групи Ж визначається відповідно до Методики оцінки.

97. У разі надання покупцем достатнього економічного обґрунтування в установленому Фондом порядку можливе перепрофілювання об'єктів без зміни їх призначення щодо надання соціальних послуг.

98. Органи, уповноважені управляти майном об'єктів, віднесених до групи Ж, подають до державних органів приватизації переліки об'єктів групи Ж, що підлягають приватизації. Державні органи приватизації за погодженням з відповідними місцевими державними адміністраціями щоквартально затверджують переліки об'єктів, що підлягають приватизації. У разі ненадходження протягом трьох тижнів від відповідної державної адміністрації відповіді щодо погодження переліку об'єктів групи Ж, що підлягають приватизації, поданий перелік вважається погодженим.

99. Одночасно з поданням про включення до переліку об'єктів групи Ж, що підлягають приватизації, об'єкта соціальної сфери орган, уповноважений управляти цим майном, подає пропозиції щодо терміну збереження профілю діяльності або можливості перепрофілювання відповідного об'єкта.

100. Рішення про приватизацію об'єктів групи Ж, внесених до переліків, зазначених у пункті 98 цієї Програми, приймається державними органами приватизації на підставі заяв покупців або за власною ініціативою.

101. Підприємство, яке більш як 5 років утримує за рахунок власних коштів об'єкт групи Ж, має першочергове право на викуп об'єкта за експертною оцінкою.

102. Розташовані у сільській місцевості об'єкти освіти, культури, мистецтва, охорони здоров'я, фізичної культури, які не були передані у власність територіальних громад і утримуються за рахунок коштів підприємства, в разі відсутності заяв на приватизацію можуть бути передані безоплатно у власність цьому підприємству за умови збереження функціонального призначення зазначених об'єктів.

103. Об'єкти соціально-культурного призначення, які не функціонують більше трьох років або знаходяться в аварійному стані, можуть бути перепрофільовані за погодженням з органами місцевого самоврядування та органами виконавчої влади.

104. Ініціатива щодо включення об'єктів групи Ж до переліку об'єктів, що підлягають приватизації, які використовуються не за призначенням, передані в оренду або не функціонують, може виходити від державних органів приватизації, орендарів або підприємств, на балансі яких вони перебувають. Зазначена ініціатива погоджується з органами, уповноваженими управляти відповідним майном, і відповідними місцевими органами виконавчої влади.

У разі якщо місцеві органи виконавчої влади, органи місцевого самоврядування не надають згоди на приватизацію об'єктів групи Ж, зазначені органи повинні надати державному органу приватизації інформацію про джерела фінансування об'єкта та відповідні гарантії щодо надходження коштів.

105. У разі відсутності заяв на приватизацію об'єктів соціальної сфери протягом 30 календарних днів з дня опублікування переліку об'єктів групи Ж, що підлягають приватизації, державний орган приватизації приймає рішення про повторний продаж таких об'єктів на аукціоні, за конкурсом. При цьому за погодженням з органами, уповноваженими управляти відповідним майном, може бути змінено умови продажу, включаючи зміну початкової ціни. Якщо після повторного аукціону, конкурсу заяв на приватизацію об'єкта не надійшло, державний орган приватизації приймає рішення про продаж індивідуально визначеного майна такого об'єкта.

106. Переліки об'єктів групи Ж, що підлягають приватизації, затверджуються регіональними відділеннями Фонду.

Розділ X. ГАЛУЗЕВІ ТА РЕГІОНАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРИВАТИЗАЦІЇ

107. Приватизація майна підприємств агропромислового комплексу здійснюється з урахуванням положень Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі» та цієї Програми.

108. Приватизації підприємств агропромислового комплексу може передувати передприватизаційна підготовка відповідно до розділу III цієї Програми.

При цьому у ВАТ, створених на базі державного майна підприємств агропромислового комплексу, приватизація яких здійснюється відповідно до статті 25 Закону України «Про особливості приватизації майна в агропромисловому комплексі», у державній власності тимчасово терміном на 3 роки залишається 25 або 50 відсотків статутного фонду плюс одна акція відповідного ВАТ.

109. Фонд приводить у відповідність із цією Програмою розмір пакетів акцій, тимчасово залишених у державній власності. У цьому разі погодження змін до планів розміщення акцій з Кабінетом Міністрів України не проводиться. Продаж акцій, що підлягають приватизації у зв'язку з приведенням у відповідність із цією Програмою розмірів пакетів акцій, що тимчасово залишаються у державній власності, здійснюється через організаторів торгівлі цінними паперами та Національну мережу аукціонних центрів.

110. Радгоспи та інші сільськогосподарські підприємства, підприємства рибного господарства можуть приватизуватися шляхом перетворення їх у колективні сільськогосподарські підприємства.

111. У разі перетворення радгоспів та інших державних сільськогосподарських підприємств у колективні сільськогосподарські підприємства бізнес-план не розробляється, оцінка вартості об'єкта приватизації здійснюється відповідно до Методики оцінки.

112. Не потребують погодження з Кабінетом Міністрів України умови приватизації підприємств агропромислового комплексу, вартість майна яких недостатня для формування статутного фонду акціонерного товариства.

Радгоспи та інші сільськогосподарські підприємства, підприємства рибного господарства, вартість майна яких недостатня для формування статутного фонду акціонерного товариства, приватизуються шляхом перетворення їх у колективні сільськогосподарські підприємства.

113. Працівники радгоспу або іншого сільськогосподарського підприємства та підприємства рибного господарства, що приватизується, а також колишні працівники цих підприємств, які вийшли на пенсію, звільнені на підставі пункту 1 статті 40 Кодексу законів про працю України і не працюють з моменту звільнення на інших підприємствах, особи, які мають право відповідно до законодавства повернутися на попереднє місце роботи на цьому підприємстві, інваліди, звільнені у зв'язку з каліцтвом або професійним захворюванням, та працівники, звільнені у зв'язку із станом здоров'я, а також працівники соціально-культурних і оздоровчо-лікувальних закладів, що приватизуються у складі підприємств, на балансі яких вони перебувають, мають право у разі продажу пакета акцій відповідного підприємства, що підлягає приватизації у зв'язку з приведенням у відповідність з цією Програмою розмірів пакетів акцій, що тимчасово залишаються у державній власності, на пільги щодо безоплатної передачі майна, нереалізованого в повному обсязі під час розміщення решти акцій цього підприємства.

114. Приватизація об'єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, здійснюється з урахуванням вимог Закону України «Про правовий режим території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи».

115. Працівники об'єктів, розташованих у зоні гарантованого добровільного відселення з території, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, зазначені у підпункті 1 пункту 60 цієї Програми, та прирівняні до них особи мають право на придбання пакета акцій будь-якого розміру або будь-якої частки майна ВАТ, створених на базі об'єктів групи А, за половину номінальної вартості в порядку, що встановлюється Фондом.

116. Об'єкти, розташовані в зоні безумовного (обов'язкового) відселення, що зазнала радіоактивного забруднення внаслідок Чорнобильської катастрофи, підлягають приватизації за умови згоди Міністерства України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи і Міністерства екології та природних ресурсів України.

117. З метою ліквідації наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова Кабінет Міністрів України визначає перелік ВАТ, розміри пакетів акцій яких пропонуються для продажу за гроші на фондових біржах, та терміни їх продажу.

118. Кошти, що надійдуть на рахунок позабюджетного Державного фонду приватизації від продажу акцій ВАТ, зазначених у пункті 117 цієї Програми, розподілятимуться за такими напрямами, у відсотках:

Харківському обласному фонду ліквідації наслідків аварії на очисних спорудах міста Харкова — 75;

на виконання пункту 126 цієї Програми — 22;

на відшкодування витрат, пов'язаних з продажем акцій, — 3.

119. Під час приватизації об'єктів санаторно-курортної зони до статутного фонду господарського товариства може вноситися право оренди прибережної зони терміном не менше ніж 50 років і право оренди земельної ділянки, на якій розташовано об'єкт приватизації, але не більше від терміну діяльності господарського товариства. При цьому співзасновниками господарського товариства виступають державні органи приватизації, місцеві органи самоврядування та інвестори.

Розділ XI. ЗАВДАННЯ ЩОДО ОБСЯГІВ ПРИВАТИЗАЦІЇ НА 2000 РІК ТА ПРОГНОЗ НА ДВА НАСТУПНІ РОКИ

120. Пропозиції щодо обсягів підготовки до приватизації об'єктів груп В, Г та Д, що належать до сфери управління органів виконавчої влади*:

Органи виконавчої влади	В	Г	Усього за органом виконавчої влади В, Г	Д
Державний комітет промислової політики України	27	15	42	857
Державний комітет будівництва, архітектури та житлової політики України	2	0	2	12
Українська державна корпорація промисловості будівельних матеріалів «Укрбудматеріали»	0	0	0	200
Міністерство культури і мистецтв України	1	0	1	17
Міністерство транспорту України	11	10	21	493
Міністерство аграрної політики України	93	0	93	681
Українська кооперативно-державна корпорація по агропромисловому будівництву «Украгропромбуд»	10	0	10	0
Міністерство освіти і науки України	0	0	0	60
Міністерство палива та енергетики України	60	10	70	669
Міністерство України з питань надзвичайних ситуацій та у справах захисту населення від наслідків Чорнобильської катастрофи	0	0	0	50
Міністерство охорони здоров'я України	0	0	0	143
Міністерство внутрішніх справ України	0	0	0	58
Міністерство оборони України	0	0	0	185
Державний комітет інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України	0	0	0	10
Державний комітет молодіжної політики, спорту та туризму України	0	0	0	156
Державний комітет лісового господарства України	0	0	0	50
Державний комітет зв'язку та інформатизації України	0	0	0	116
Державний комітет у справах охорони державного кордону України	0	0	0	3
Державний комітет України по земельних ресурсах	0	0	0	30
Комітет водного господарства України	0	0	0	144
Інші	13	0	13	66
Усього:	217	35	252	4000

* Орієнтовні обсяги підготовки об'єктів за групами передані до державних органів приватизації органами виконавчої влади.

121. Пропозиції щодо кількості підприємств, які підлягають підготовці до продажу (об'єкти груп В, Г) та продажу (об'єкти групи Д) у 2000 році за регіонами:

Регіони	В	Г	Загалом за регіоном В, Г	Д
Автономна Республіка Крим	14	0	14	25
Області:				
Вінницька	2	1	3	24
Волинська	3	0	3	18
Дніпропетровська	9	1	10	35
Донецька	12	6	18	66
Житомирська	2	0	2	85
Закарпатська	4	2	6	16
Запорізька	7	1	8	26
Івано-Франківська	2	1	3	14
Київська	14	5	19	40
Кіровоградська	8	2	10	20
Луганська	50	6	56	53
Львівська	6	0	6	50
Миколаївська	1	1	2	25
Одеська	10	0	10	33
Полтавська	3	3	6	25
Рівненська	2	1	3	18
Сумська	6	0	6	12
Тернопільська	5	0	5	20
Харківська	16	2	18	50
Херсонська	4	1	5	25
Хмельницька	4	0	4	13
Черкаська	13	0	13	18
Чернівецька	2	0	2	26
Чернігівська	3	0	3	25
м. Київ	12	1	13	30
м. Севастополь	3	1	4	8
Усього:	217	35	252	800

122. Пропозиції щодо кількості підприємств груп В та Г, підготовка яких завершилася до 1 січня 2000 року та які підлягають до продажу* у 2000 році за регіонами:

Регіони	В	Г	Загалом за регіоном В, Г
Автономна Республіка Крим	19	5	24
Області:			
Вінницька	32	6	38
Волинська	5	3	8
Дніпропетровська	58	21	79
Донецька	60	24	84
Житомирська	24	4	28
Закарпатська	73	5	78
Запорізька	34	24	58
Івано-Франківська	21	8	29
Київська	69	8	77
Кіровоградська	40	4	44
Луганська	57	16	73
Львівська	28	14	42
Миколаївська	14	6	20
Одеська	26	8	34
Полтавська	12	5	17
Рівненська	5	5	10
Сумська	36	5	41
Тернопільська	37	4	41
Харківська	45	16	61
Херсонська	25	6	31
Хмельницька	19	9	28
Черкаська	29	6	35
Чернівецька	19	4	23
Чернігівська	15	5	20
м. Київ	51	15	66
м. Севастополь	2	3	5
Усього:	855	239	1094

*Продажем вважається реалізація планів розміщення акцій, приведених у відповідність з цією Програмою. У разі закріплення у державній власності пакета акцій продажем вважається реалізація всіх акцій, за винятком закріплених.

Завдання щодо приватизації об'єктів групи Ж встановлюються виходячи з пропозицій міністерств, інших центральних органів виконавчої влади, у сфері управління яких вони пере-

(Закінчення на 8—9-й стор.).

(Початок на 4—7-й стор.).

бувають, та органів місцевого самоврядування і затверджуються наказами Фонду.

123. Виходячи з пріоритетів приватизації прогнозується встановлення завдання щодо обсягів приватизації об'єктів груп В і Г на 2001-2002 роки орієнтовно в кількості 600 об'єктів.

Фонд щорічно до 1 лютого поточного року затверджує план-графік поквартального та помісячного продажу об'єктів.

Фонд має забезпечити надходження коштів до Державного бюджету України від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств, у 2001-2002 роках у сумі, еквівалентній відповідно 1,5 млрд. та 1 млрд. доларів США.

Приватизацію об'єктів та надходження коштів до Державного бюджету України в обсягах, визначених цією Програмою, передбачається забезпечити за рахунок здійснення таких заходів:

поетапного продажу акцій ВАТ «Укртелеком»;

скорочення переліку об'єктів права державної власності, що не підлягають приватизації;

перегляду та уточнення переліку підприємств, які мають стратегічне значення для економіки та безпеки держави;

скорочення кількості ВАТ, пакети акцій яких закріплені у державній власності.

Розділ XII. ФІНАНСОВІ РЕЗУЛЬТАТИ ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

124. Кошти, одержані від продажу державного майна та майна, що належить Автономній Республіці Крим, інші надходження, безпосередньо пов'язані з процесом приватизації (від покупців за подання заяви на приватизацію; реєстраційний збір за реєстрацію покупців для участі в аукціоні, конкурсі; суми штрафних санкцій за несвоєчасні розрахунки за придбані об'єкти приватизації; надходження від продажу патентів на право оренди приміщень; відсотки, нараховані на суму відстрочених платежів тощо), зараховуються відповідно до позабюджетного Державного фонду приватизації, позабюджетного фонду приватизації Автономної Республіки Крим.

125. У 2000 році Фонд має забезпечити надходження коштів до Державного бюджету України в сумі не менш як 2,5 млрд. гривень від приватизації державного майна та інших надходжень, безпосередньо пов'язаних з процесом приватизації та кредитуванням підприємств.

Кошти, одержані від приватизації державного майна (крім об'єктів, для яких передбачено окремий розподіл коштів), та інші надходження розподіляються за напрямами, у відсотках:

Державний бюджет України —	93;
На виконання Програми —	7.

126. Розрахунок витрат коштів позабюджетного Державного фонду приватизації на виконання цієї Програми, у відсотках*:

створення та функціонування єдиної комп'ютерної мережі державних органів приватизації, придбання обчислювальної техніки, засобів зв'язку, оргтехніки, програмної продукції	2,7
оплата послуг Національної мережі аукціонних центрів, пов'язаних із завершенням сертифікатної приватизації, проведенням грошових аукціонів, послуг інших сторонніх осіб та організацій, залучених до роботи, пов'язаної з передприватизаційною підготовкою, реструктуризацією, приватизацією, послуг зберігачів, уповноважених осіб при розміщенні акцій на міжнародних ринках шляхом випуску депозитарних розписок	17
оплата послуг радників (уповноважених осіб) при підготовці до продажу пакетів акцій на конкурсах, відкритих торгах (тендерах)	46,2
проведення інформаційно-пропагандистської та рекламної діяльності з проведення індивідуальної приватизації, висвітлення приватизаційних процесів в Україні в засобах масової інформації, підтримка сторінки Фонду в Інтернет	6,8
оплата господарських витрат та господарсько-договірних робіт (видатки на зв'язок, утримання та оренду транспорту, оренду приміщень, в яких розташовані органи приватизації, придбання інформаційно-довідкової та передплатної літератури, науково-технічне опрацювання документації, канцелярські видатки, оплата ремонту приміщень, оплата комунальних послуг, витрат на відрядження, оплата представницьких витрат, транспорту, обладнання та інвентарю)	17,6
матеріальне заохочення працівників державних органів приватизації, а також соціально-побутове забезпечення	6,6
фінансування витрат, пов'язаних із забезпеченням міжнародної діяльності у сфері приватизації, в тому числі розрахунки за борговими зобов'язаннями	0,1
видання Державного інформаційного бюлетеня про приватизацію	1
навчання кадрів органів приватизації, менеджменту підприємств, що приватизуються, та осіб, уповноважених управляти державними корпоративними правами	2
Усього:	100

* Дозволяється перерозподіл коштів між статтями витрат коштів позабюджетного Державного фонду приватизації на виконання цієї Програми.

127. Кошти, одержані від продажу об'єктів приватизації, в тому числі групи Ж (крім об'єктів незавершеного будівництва), що виділяються з балансів підприємств, розподіляються за напрямами, у відсотках:

Державний бюджет України —	60;
Відшкодування витрат, пов'язаних з приватизацією —	10;
Підприємству, на балансі якого перебував об'єкт, у тому числі групи Ж —	30.

Розділ XIII. РЕАЛІЗАЦІЯ ТА КОНТРОЛЬ ЗА ВИКОНАННЯМ ДОГОВІРНИХ УМОВ

128. До договору купівлі-продажу об'єкта приватизації включаються санкції за порушення його умов відповідно до законодавства про приватизацію.

129. До договору купівлі-продажу контрольного пакета акцій підприємства, яке має стратегічне значення для економіки та безпеки держави, включаються зобов'язання покупця, які були визначені умовами конкурсу щодо забезпечення певних показників діяльності (мінімального розміру доходів, надходжень до бюджетів тощо) підприємства.

130. Забороняється подальше відчуження окремих частин пакета акцій до повного виконання покупцем умов договору купівлі-продажу об'єкта приватизації, а також подальше відчуження приватизованого об'єкта без збереження для нового власника зобов'язань, визначених умовами конкурсу, аукціону чи викупу.

У разі подальшого відчуження приватизованого об'єкта новий власник у двотижневий термін з дня переходу до нього права власності на цей об'єкт подає до державного органу приватизації копії документів, що підтверджують перехід до нього права власності. Державний орган приватизації зобов'язаний вимагати від нового власника виконання зобов'язань, визначених договором купівлі-продажу об'єкта приватизації, та застосовувати до нього в разі їх невиконання санкції згідно із законом.

131. Державні органи приватизації повідомляють про обтяження акцій відповідними зобов'язаннями реєстраторів — при документарній формі випуску акцій, зберігачів — при бездокументарній формі чи в разі знерухомлення відповідних акцій.

132. В умовах договору купівлі-продажу щодо внесення інвестицій визначається порядок внесення таких інвестицій з розподілом за роками та кварталами. Розмір інвестицій зазначається у грошовому виразі незалежно від форми внесення.

133. У разі розірвання договору купівлі-продажу державного майна за рішенням суду, арбітражного суду у зв'язку з невиконанням покупцем договірних зобов'язань об'єкт приватизації підлягає поверненню в державну власність.

Порядок повернення в державну власність об'єктів приватизації в разі розірвання або визнання недійсними договорів купівлі-продажу таких об'єктів затверджується Кабінетом Міністрів України.

У разі розірвання договорів купівлі-продажу об'єктів приватизації у зв'язку з невиконанням їх умов або визнання їх недійсними в судовому порядку повернення покупцям коштів, сплачених за об'єкт приватизації, провадиться на підставі рішення суду, арбітражного суду з коштів позабюджетного Державного фонду приватизації або фонду приватизації Автономної Республіки Крим, отриманих від повторного продажу цих об'єктів у порядку, встановленому Фондом.

134. До договорів купівлі-продажу, укладених у процесі приватизації, за згодою сторін можуть вноситися зміни відповідно до Положення про внесення змін до договорів купівлі-продажу державного майна, затвердженого Фондом.

Зміни, що вносяться до договорів купівлі-продажу, укладених в процесі приватизації, не можуть передбачати:

зменшення відповідальності покупця за невиконання ним зобов'язань;

зменшення загального обсягу інвестицій, визначених договором купівлі-продажу.

135. Контроль за виконанням договорів купівлі-продажу здійснює державний орган приватизації, який уклав відповідний договір.

136. За результатами перевірки виконання умов договорів купівлі-продажу складаються акти перевірок за формою, встановленою Фондом.

137. Покупець об'єкта приватизації зобов'язаний надавати державному органу приватизації інформацію, склад та термін надання якої встановлюються договором купівлі-продажу.

Розділ XIV. ПІСЛЯПРИВАТИЗАЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ

Захист прав акціонерів у процесі приватизації та у післяприватизаційний період.

138. Усі прості іменні акції відповідного ВАТ є рівнозначними за обсягом прав акціонерів і розміром дивідендів, що виплачуються за ними.

139. Право голосу за акціями може бути передано акціонером іншій фізичній або юридичній особі за довіреністю, виданою з додержанням вимог законодавства або договором доручення.

140. До виконання плану приватизації (розміщення акцій) ВАТ, щодо яких передбачається закріплення у державній власності пакетів акцій відповідно до розділу VI цієї Програми, або до розміщення акцій у кількості, що становить 75 відсотків загальної кількості акцій ВАТ, цьому товариству та державним органам приватизації забороняється:

відчужувати майно (необоротні активи), що належить товариству, та здійснювати операції з борговими вимогами та зобов'язаннями (факторинг), якщо на дату укладення відповідної угоди балансова вартість таких активів або зобов'язань перевищує суму, еквівалентну 14000 EUR за курсом, встановленим Національним банком України, або перевищує 10 відсотків підсумку балансу ВАТ;

приймати рішення про реорганізацію ВАТ шляхом злиття, приєднання, поділу, виділення, перетворення;

змінювати номінальну вартість або кількість акцій без зміни розміру статутного фонду ВАТ;

приймати рішення про збільшення або зменшення статутного фонду, крім випадків збільшення статутного фонду на суму збільшення вартості власного капіталу товариства.

Зазначені обмеження не поширюються на ВАТ, які перебувають у процесі реорганізації або реструктуризації.

141. ВАТ, акції якого підлягають дробленню за підсумками аукціону, зобов'язане здійснити реєстрацію власників таких акцій не пізніш як за два місяці після затвердження та публікації підсумків аукціону.

142. До виконання плану приватизації (розміщення акцій) рішення про участь ВАТ у об'єднаннях підприємств і промислово-фінансових групах та про його внески до статутних фондів інших господарюючих суб'єктів приймається лише за рішенням загальних зборів. При цьому розмір пакета акцій, що вноситься, не може перевищувати 20 відсотків статутного фонду ВАТ.

143. Забороняється встановлення емітентом не передбачених законодавством обмежень щодо відчуження акціонером ВАТ акцій, придбаних ним у процесі приватизації.

144. ВАТ, створене у процесі приватизації та корпоратизації, зобов'язане здійснити оцінку активів товариства виходячи з балансової вартості та викуп акцій акціонерів, які вимагають цього, в разі, якщо ці акціонери голосували проти прийняття загальними зборами рішень про укладення угод або кількох взаємопов'язаних угод щодо відчуження майна (необоротних активів) підприємства та здійснення операцій з борговими вимогами та зобов'язаннями (факторинг), якщо на момент укладення відповідної угоди балансова вартість таких активів або зобов'язань перевищує суму, еквівалентну 14000 EUR за курсом, встановленим Національним банком України, або перевищує 10 відсотків підсумку балансу ВАТ, у порядку, встановленому Фондом.

145. У разі прийняття рішення загальними зборами акціонерів щодо реструктуризації або реорганізації ВАТ акції акціонерів, які голосували проти прийняття цього рішення, за їх бажанням підлягають обов'язковому викупу акціонерним товариством відповідно до статті 32 Закону України «Про господарські товариства».

146. Фінансова підтримка підприємств, з балансів яких виділені об'єкти приватизації, в тому числі групи Ж, здійснюється шляхом перерахування на безповоротній основі відповідно до пункту 127 цієї Програми 30 відсотків коштів, отриманих від продажу об'єкта приватизації, в тому числі групи Ж, цьому підприємству в порядку, встановленому Фондом.

Розділ XV. ЗАХОДИ ЩОДО ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ

Організаційне забезпечення виконання Програми

147. Фонд, органи виконавчої влади здійснюють заходи з підготовки та подання пропозицій Кабінету Міністрів України щодо визначення відповідно до цієї Програми способів приватизації майна підприємств у окремих галузях.

148. Фонд у двотижневий термін з дня набрання чинності цією Програмою доводить до відповідних державних органів приватизації, заінтересованих центральних і місцевих органів виконавчої влади та органів Антимонопольного комітету України графік приватизації об'єктів, включених до завдань, визначених цією Програмою, з розподілом повноважень щодо їх приватизації між Фондом та його регіональними відділеннями.

149. Фонд після набрання чинності цією Програмою проводить інвентаризацію державного майна, яке не включене до статутних фондів ВАТ, та приймає рішення щодо подальшого його використання або приватизації відповідно до законодавства.

150. У разі якщо приватизацію об'єкта проводить Фонд, до складу комісії з приватизації може включатися також представник відповідного регіонального відділення Фонду з правом дорадчого голосу.

151. Фонд забезпечує підготовку і перепідготовку працівників державних органів приватизації та органів виконавчої влади з питань реалізації цієї Програми.

Законодавче забезпечення виконання Програми

152. Для забезпечення виконання цієї Програми Фонд разом із заінтересованими центральними органами виконавчої влади розробляє проекти законів та інших нормативно-правових актів.

Інформаційне забезпечення процесу приватизації

153. Фонд разом із Державним комітетом інформаційної політики, телебачення і радіомовлення України, Державним інформаційним агентством України, Державним комітетом зв'язку України, Державним спеціалізованим комерційним ощадним банком України здійснюють заходи щодо інформування громадян України та іноземців про умови приватизації в Україні.

154. Фонд здійснює вивчення попиту на об'єкти, включені у процес приватизації у 2000—2002 роках, та щорічно до 15 січня публікує у вітчизняних і міжнародних друкованих та електронних засобах масової інформації, в тому числі через мережу Інтернет, перелік підприємств, пакети акцій яких у розмірі не менше 25 відсотків статутного фонду пропонуються для продажу в поточному році, із зазначенням розмірів цих пакетів акцій та розмірів пакетів акцій, що закріплюються у державній власності, забезпечує недопущення змін опублікованих даних.

155. Фонд, регіональні відділення та представництва публікують інформацію про приватизацію в терміни та в порядку, визначені законодавством. Інформація про результати всіх видів продажу підлягає публікації у виданнях державних органів приватизації не пізніш як за 30 днів після затвердження Фондом, його регіональними відділеннями результатів продажу.

156. Інформація про терміни та умови проведення відкритих торгів та конкурсів підлягає опублікуванню в інформаційних бюлетенях державних органів приватизації, центральній та місцевій пресі не пізніш як за 50 календарних днів до дати проведення торгів, конкурсів. Аналогічна інформація, що стосується проведення аукціонів та конкурсів з приватизації об'єктів групи Г, підлягає опублікуванню не пізніш як за 75 днів до проведення відповідних аукціонів та конкурсів.

157. Голова Фонду, керівники регіональних відділень та представництв Фонду несуть персональну відповідальність за своєчасність та повноту інформації про об'єкти, які приватизуються.

Заходи щодо завершення сертифікатної приватизації

158. Для забезпечення можливості використання сертифікатів, отриманих громадянами України як компенсацію втрат від знецінення грошових заощаджень в установах Ощадного банку та колишнього Укрдержстраху (далі — компенсаційні сертифікати) для придбання акцій ВАТ, що створюються в процесі приватизації державного майна, проводиться завершальний спеціалізований сертифікатний аукціон за компенсаційні сертифікати.

Завершальний спеціалізований сертифікатний аукціон за компенсаційні сертифікати проводиться через Національну мережу аукціонних центрів.

Засобами платежу за акції ВАТ, запропоновані до продажу на завершальному спеціалізованому сертифікатному аукціоні за компенсаційні сертифікати, є компенсаційні сертифікати, що належать фізичним та юридичним особам у готівковому та безготівковому вигляді, не використані у встановленому законодавством порядку для придбання акцій ВАТ у ході проведення масової (сертифікатної) приватизації.

159. Протягом 2000 року Кабінет Міністрів України разом з Національним банком України та Фондом вживають заходів до запровадження механізму погашення невикористаних компенсаційних сертифікатів.

160. Після списання коштів з позабалансових рахунків позабюджетного Державного фонду приватизації компенсаційні сертифікати передаються до архіву. Термін їх зберігання становить три роки. За розпорядженням Національного банку України компенсаційні сертифікати знищуються у порядку, встановленому Національним банком України для знищення грошових знаків.

161. Фонду у 2000 році завершити всі процедури, пов'язані із формуванням у паперовій формі звітної документації з сертифікатної приватизації та здачі її до архіву.

Контроль за виконанням Програми

162. Контроль за виконанням цієї Програми здійснюють Президент України, Верховна Рада України, Кабінет Міністрів України, Фонд державного майна України, Антимонопольний комітет України, Державна комісія з цінних паперів та фондового ринку, інші органи виконавчої влади та правоохоронні органи у межах своєї компетенції, визначеної законодавством.

163. Фонд не рідше одного разу на квартал заслуховує звіти керівників структурних підрозділів Фонду та регіональних відділень про виконання вимог та завдань цієї Програми, організовує моніторинг виконання Програми, публікує результати такого моніторингу.

164. Фонд залучає до планових перевірок діяльності регіональних відділень та представництв Фонду представників правоохоронних органів.

165. Контроль за виконанням цієї Програми здійснюють:

Верховна Рада України — шляхом заслуховування на своїх засіданнях звітів Фонду;

Кабінет Міністрів України — шляхом періодичного заслуховування на своїх засіданнях керівників Фонду, органів виконавчої влади, Ради міністрів Автономної Республіки Крим.

166. Фонд державного майна України:

щоквартально подає Верховній Раді України, Президентові України та Кабінету Міністрів України аналітичну довідку про хід виконання цієї Програми;

щомісячно інформує Кабінет Міністрів України про хід виконання цієї Програми.

167. Персональна відповідальність за виконання завдань Програми покладається на:

Голову Фонду, керівників органів виконавчої влади, уповноважених управляти державним майном, а також на голів обласних державних адміністрацій — щодо приватизації майна, яке перебуває у державній власності;

Голову Фонду майна Атономної Республіки Крим, керівників органів виконавчої влади, уповноважених управляти майном, що належить Автономній Республіці Крим, — щодо приватизації майна, що належить Автономній Республіці Крим.

Знаковий візит

(Початок на 1-й стор.).

Треба зазначити, що пан Лі Пен не вперше відвідує Крим. Під час навчання в Московському енергетичному інституті (1949-55 рр.) він бував на півострові й полюбив його людей і природу. Після короткої бесіди з керівництвом автономії Лі Пен та його дружина Джу Лінь поїхали до Ялти, побували в Лівадійському та Воронцовському палацах, відвідали Національне виробниче аграрне об'єднання «Массандра»...

Проте вернімося до переговорів. Склалося враження, що в Китаї добре обізнані з проблемами, які змушена розв'язувати Україна. Зокрема, з фінансовими труднощами, пов'язаними із закриттям ЧАЕС. Під час недавнього засідання змішаної міжурядової комісії було оголошено, що Китай надає на такі цілі 5 млн. юанів (приблизно 3 млн. 250 тис. гривень). Під час нинішнього візиту пан Лі Пен повідомив, що готовий надати ще 3 млн. юанів (1 млн. 950 тис. гривень). Кажучи про перспективи економічного співробітництва, Іван Плющ назвав три перспективні галузі: енергетичну, ВПК і літакобудування. Україна, зокрема, зацікавлена у спільному виробництві Ан-70. Обговорювалися також проблеми, що є в агропромисловому секторі Китаю та України.

На завершення зустрічі пан Лі Пен повідомив, що передає в дарунок Верховній Раді комплекти комп'ютерної техніки, і запросив Голову ВР Івана Плюща відвідати з офіційним візитом Китай. Отже, діалог триває...

Наталя ФІЛІПЧУК,
Віктор ХОМЕНКО.

Баварія дивиться в майбутнє разом з Україною

У Мюнхені цього тижня відбудеться спільний німецько-український симпозіум, присвячений 10-річчю партнерських відносин між вільною державою Баварія і Україною, організований Робочим форумом «Україна», Інститутом Східної Європи та Інститутом Славістики. У ньому візьме участь велика група представників українських підприємців, освіти, науки й культури, а також учені, фахівці з багатьох галузей народної економіки Німеччини, які багато років співпрацювали з нашою країною.

Взагалі дивовижно, що такі тісні, послідовні й плідні відносини з Україною встановила саме земля Баварія — ця держава в державі, що має як би особливий статус самостійності й незалежності в Німеччині. Баварці пишаються, що у них найвищий життєвий рівень. Утім, це цілком логічно: працювати тут уміють неабияк.

Тут живе народ, стриманий у почуттях, який не поспішає розкривати обійми, поки не переконається у щирості намірів своїх візаві. Однак саме баварсько-українські відносини в Німеччині вважаються мотором дружби двох країн не лише на рівні державному, а й народної дипломатії також.

У Німеччині про Україну, особливо обивателі, знають, але небагато. Наприклад, офіційний візит міністра закордонних справ Йошки Фішера до Києва, який відбувся наприкінці минулого тижня, не удостоїли навіть на десять рядків заміткою в газетах, про це взагалі ніхто нічого не повідомив. Тому діяльність Інституту Східної Європи й Інституту славістики в Мюнхені, Робітничого форуму «Україна» в рамках німецько-української баварської комісії, котрі на всіх рівнях пропагують знання про Україну, її досягнення в галузі науково-технічних досліджень, сфері культури й літератури, виглядають справді сподвижницьки.

— Та це лише частка нашої роботи, — розповідає один із організаторів симпозіуму Петер Гількес. — За десять років співпраці реалізовано чимало проектів у різних сферах, які мали конкретні результати. Особливо вагомі вони в сфері освіти й культури, наукових досліджень. Ми багато допомагаємо студентській молоді реалізувати себе, організуємо обміни, створюємо умови для поглибленого пізнання майбутньої професії. І, звичайно, багато робимо для розвитку українистики, вивчення процесів у всіх сферах життя, що відбуваються в Україні. На майбутньому симпозіумі ми, звичайно, трохи поговоримо про наші досягнення, адже він ювілейний. Але все-таки його головною темою буде спроба зазирнути в майбутнє розвитку наших відносин. Тому й господарі, й гості нададуть свої нові проекти, котрі обіцяють бути цікаві. Оскільки їх буде запропоновано, наприклад, керівником відділу міністерства харчування, сільського і лісового господарства Баварії Петером Вакерлем, експертом з питань мас-медія Центру міжнародної міграції і розвитку Брігіте Шульце, професором Інституту славістики, доктором Ульрихом Швайєром, а також представниками інших німецьких організацій і підприємств. Ми очікуємо не лише плідних дискусій, а й нових ідей.

До речі, Петер Гількес як один із керівників Інституту Східної Європи виступить на симпозіумі з доповіддю про майбутнє розвитку баварсько-українських відносин у галузі освіти й науки, реалізація пропозицій якої могла б істотно поліпшити спільну діяльність у цьому напрямі.

Валентина ПИСАНСЬКА.
Франкфурт-на-Майні.

А якби Карл переміг...

Цього дня торік відзначали 290-річчя битви під Полтавою. Тоді ж таки, на початку липня, Україна, Росія, Швеція і Фінляндія (у XVIII столітті це була єдина держава) вирішили, не відкладаючи справу в довгу шухляду, розпочати підготовку до святкування трьохсотріччя славетної битви. Про те, як на цю історичну подію дивляться сучасники у Швеції, Україні та Росії, і про те, що було б, якби тоді Карл XII все-таки переміг, наша розмова з Надзвичайним і Повноважним Послом Швеції в Україні Йораном ЯКОБСОНОМ.

— Судячи з усього, інтерес до справ давно минулих літ живий?

— До життя його відроджує новий погляд на історію. Погляд з XXI століття. Так, на базі Музею Полтавської битви силами чотирьох країн буде створено додаткову експозицію. Протягом дев'яти років триватиме спільна наукова робота, аби об'єднаними зусиллями донести до сучасників історичну правду про ту битву. Заплановано випуск книжки, авторами якої будуть українці, росіяни, шведи і фіни. Є й інші заходи, що підтверджують інтерес і істориків, і пересічних громадян до постаті короля Карла. Приміром, 1714 року Карл, який перебував тоді в Молдові, вирішив повернутися до Швеції і верхи подолав увесь шлях лише за чотири тижні. На ті часи то була нечувана швидкість пересування. І тепер (у вересні) цю мандрівку верхи хочуть повторити.

— Ті самі факти різні країни і народи тлумачать по-різному. Приміром, для Росії союз гетьмана Мазепи з Карлом — зрада, а для України — можливість, змінивши союзника, вийти з-під «покровительства» Російської імперії.

— Звісно, в союзі з Карлом гетьман вбачав можливість стати самостійним. А шведський король також не міг відмовитися від спокуси у такий спосіб підірвати російські сили. Проте, я гадаю, небезпечно користуватися термінами, що належать до іншого часу. Наприклад, такими, як «нація», «народ». Тоді війська були не національними арміями, а арміями окремих королів, царів, гетьманів. Думка про націю, ідея про національне визволення вперше виникла за часів французької революції наприкінці XVIII століття. Тож важко розглядати події того періоду в розрізі конфлікту між націями.

— Як шведська історія розглядає тогочасні події?

— Традиційно. У нас, як і в багатьох країнах, історія націоналістична: робиться некоректна, як я вже казав, проекція нинішніх понять на події багатовікової давності. У традиційних підручниках сказано, що величезна шведська держава, на жаль, зазнала поразки під Полтавою. Але тепер таке твердження піддають сумніву. Насправді — і про це пишуть сучасні шведські історики — із середини XVI до початку XVIII століття у нас зміцнилася влада держави. Тоді у Швеції встановилася майже військова диктатура, увесь час велися криваві війни. Усе це тривало до самої смерті Карла XII в 1718 році. Подальше провадження воєнної політики стало неможливим. Війна висмоктала зі Швеції всі соки, люди потерпали від голоду і бідували. Адже вони не мали жодного зиску з війн. Третина шведських чоловіків загинула у війнах.

Смерть Карла ознаменувала кінець періоду воєнних агресій у шведській історії і настання часів свобод: індустріалізація Швеції, ембріон демократії у вигляді парламенту, розвиток науки. Це стало початком дуже тривалого й успішного шляху Швеції і Фінляндії до становлення одних із найбагатших на сьогодні країн. Після 1814 року Швеція взагалі не брала участі в жодній війні. На щастя, на нас не нападали.

— Чи згадує історія Швеції ім'я Мазепи?

— Він вважається союзником Карла XII в цій війні проти Петра I в Україні.

— Як ви ставитеся до версії, що в Карла був вибір: аби йти на Москву, або в Україну? І начебто Мазепа доклав чимало зусиль, щоб заманити Карла сюди?

— Гадаю, це не змінило б фінал конфлікту. Але Карл шукав союзників, а тому вибрав варіант іти в Україну, де він міг сподіватися на допомогу Мазепи.

— Як могла б скластися історія, якби Карл з Мазепою виграли битву під Полтавою?

— Я не знаю, чи стала б Україна незалежною. Але ймовірний результат можна передбачити, знову-таки спираючись на історію. За 100 років до битви під Полтавою склалася ситуація, аналогічна тій, яку ви пропонуєте. Наприкінці XVI століття Швеція та частина України, що входила до складу Польщі, впродовж семи років мали одного короля Сигізмунда III Ваза. Він жив у Кракові, і шведи його скинули. Сигізмунд залишився тільки королем Польщі, де сидів на престолі ще 33 роки. Тобто союз між Польщею та Швецією було розірвано. В усьому цьому була логіка: тоді відновилася шведсько-фінська імперія. І якби Карл переміг, то, найпевніше, царював би у Москві, а Швеція була б частиною периферії. Там люди обов'язково повстали б. Принаймні саме так сталося 110 років до того.

... Але це тільки одна з безлічі версій розвитку ситуації.

— Цікаво, що після цієї поразки Швеція пішла далі демократичним шляхом, а Україна потрапила в ще більшу залежність від Росії.

— Так. Уже за правління Катерини II Східна Україна стала невіддільною частиною Росії. А ось на карті часів Карла XII, як ви бачите, Україна — це окремі від Росії землі. Як, утім, і Білорусь, Волинь. А склалося по-різному, бо ситуація, в якій перебували ці розгромлені союзники, була абсолютно різна... Тут Росія зміцнила свою владу, а Швеція і більша частина Фінляндії залишилися поза зоною впливу переможця.

— Кажуть, що Україна не вчиться на уроках власної історії. А Швеція?

— Швеція намагається враховувати всі помилки, щоб їх не повторювати. Особливо повчальна історія, пов'язана з вікінгами, з Карлом XII. Не треба створювати нових воєнних конфліктів, краще цей час використати на вивчення причин старих.

Яна СТАДІЛЬНА.

Після того, як шведів розбили під Полтавою, вони вирішили більше не воювати

Хроніка. Факти. Події

Страсбург виховує

(Початок на 1-й стор.)

Азербайджан вже зробив крок назустріч РЄ минулої суботи, оголосивши про амністію для 87 в'язнів. Деякі з них були засуджені і з політичних міркувань. Проте головні азербайджанські дисиденти, серед яких колишній прем'єр Сурет Гусейнов, продовжують лишатися за гратами. Водночас у РЄ прекрасно розуміють небажаність несинхронного вступу Азербайджану та Вірменії до цієї організації. На думку президента ПАРЄ лорда Рассела-Джонстона, саме членство цих держав у РЄ може започаткувати плідний діалог, у тому числі і з карабаського питання. Як ПАРЄ розв'яже суперечності між політичною потребою одночасного вступу Азербайджану та Вірменії і неповною готовністю Баку до такого вступу — читайте у наступному номері «ГУ»

■ *Ужгород*

Поближче до кордону

Тут відкрито Генеральне консульство Словацької Республіки. Генконсулом призначено Ігоря Барто.

■ *Варшава*

Разом зі 100 делегаціями з усього світу

Наша делегація на чолі з міністром закордонних справ України Борисом Тарасюком взяла участь у міжнародній конференції «До спільноти демократій». У рамках конференції відбулося і кілька двосторонніх зустрічей.

■ *Тбілісі*

База дістанеться миротворцям

Росія з 1 серпня цього року згідно зі стамбульськими домовленостями розпочинає виведення військової техніки з російських військових баз у Гудауті та Вазіані, що розташовані на території Грузії. Найпевніше, згодом база в Гудауті стане базою миротворчих сил.

■ *Братислава*

Стан президента критичний

У 66-річного президента Словаччини Рудольфа Шустера після двох термінових операцій розвинулася пневмонія. Тиждень тому його було госпіталізовано з високою температурою й прооперовано. Шустера обрано на президентський пост лише рік тому.

■ *Приштина*

Серби працюватимуть в адміністрації Косово

Лідери сербів у Косово вирішили знову взятися до роботи у спільній адміністрації провінції, що діє під егідою ООН. Вони дійшли висновку, що єдина можливість поліпшити становище — це й далі брати участь у роботі адміністрації.

■ *Москва*

Шість ворогів російської преси

Російські експерти щодо ЗМІ 3—5 липня обіцяють назвати імена шести ворогів російської преси. До першого списку можуть потрапити помічник президента РФ Ястржембський, Генпрокурор Устинов, самарський губернатор Аяцков. Центр екстремальної журналістики має намір провадити таку акцію щомісяця.

■ *Сімферополь*

У Києва претензій немає. А у Ван дер Стула?

Верховний комісар ОБСЄ у справах нацменшин Макс Ван дер Стул після Львова та Харкова «відвідав» і кримських татар. На зустрічах з офіційними особами АРК йшлося про те, що Україна провадить на півострові досить толерантну національну політику: Київ не має претензій навіть до офіційного ділового листування російською мовою. Ван дер Стула цікавили питання, що стосуються депортованих: перебіг земельних реформ, представництво кримських татар у парламенті АРК.

За повідомленнями кореспондентів «ГУ» та зарубіжних інформагентств.
Фото ДІНАУ.

Річна фінансова звітність АКБ «Фінбанк» за результатами діяльності 1999 року

Річний баланс КБ без приміток для порівняння на 1 січня 2000 року
Форма N1_11.72
122 "ФІНБАНК" м.Одеса

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р.	01-01-1999р.
	АКТИВИ		
1	Кошти та залишки в НБУ	3075	3048
2	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	566
3	Кошти в інших банках	411	1515
4	Цінні папери на продаж	0	0
5	Кредити та заборгованість клієнтів	7413	5408
6	Інвестиційні цінні папери	80	85
7	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	60	90
8	Основні засоби та нематеріальні активи	328	299
9	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10	Нараховані доходи до отримання	209	188
11	Інші активи	1265	294
12	*Усього активів*	*12841*	*11493*
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13	Кошти банків	0	0
14	Кошти клієнтів	4592	5387
15	Інші депозити	0	0
16	Боргові цінні папери емітовані банком	0	0
17	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів 2500.2510	0	0
18	Нараховані витрати до сплати	17	9
19	Інші зобов'язання	1464	64
20	*Усього зобов'язань*	6073	5460
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21	Статутний капітал	5400	4500
22	Капіталізовані дивіденди	0	0
23	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
	5900	0	0
	6-7 клас	0	0
24	Емісійні різниці	0	0
25	Резерви	281	231
26	Переоцінка основних засобів	0	0
27	Нерозподілений прибуток	1087	1302
28	*Усього власного капіталу*	*6768*	*6033*
29	*Усього пасивів*	*12841*	*11493*
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	0	0

Річний звіт про прибутки та збитки на 1 січня 2000 року
Форма N1_11.91
122 "ФІНБАНК" Одеса

(тис грн.)

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р.	01-01-1999р.
1.1	Процентний дохід	2765	1798
1.2	Процентні витрати	-917	-98
1	Чистий процентний дохід	1848	1700
2.1	Комісійний дохід	977	786
2.2	Комісійні витрати	-150	-121
2	Чистий комісійний дохід	827	665
3	Дивідендний дохід	0	0
4	Чистий торговельний дохід	659	280
5	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7	Інший операційний дохід	25	12
8	Операційний дохід	3359	2657
9	Загальноадміністративні витрати	- 1165	- 690
10	Витрати на персонал	- 611	- 474
11	Прибуток від операцій	1583	1493
12	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	- 353	- 223
13	Прибуток до оподаткування	1230	1270
14	Податок на прибуток	- 495	- 257
15	Прибуток після оподаткування	735	1013
16	Непередбачені доходи/витрати	0	- 17
17	Чистий прибуток/збиток банку	735	996

Звіт про рух грошових коштів АКБ «ФИНБАНК»
(непрямий метод)

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Примітки	Звітний рік 1999	Попередній рік 1998
1	2	3	4	5
	I. Операційна діяльність			
1	Чистий прибуток (збиток) поточного періоду		735	996
	Поправка чистого прибутку			
2	Нараховані витрати		8	7
3	Нараховані доходи		- 21	- 173
4	Амортизація основних засобів		86	127
5	Резерви під сумнівні борги, знецінення активів		353	223
6	Торговельний результат			
7	Нарахований та відстрочений податок		- 31	42
8	Прибуток (збиток) від продажу інвестицій		-	
9	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані компанії		-	
10	Амортизація дисконту і премії цінних паперів			- 147
11	Інший рух коштів, які не є грошовими		- 4	- 199
12	Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку		1126	876
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам		1500	- 1500
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам		- 2354	- 3237
15	Зменшення (збільшення) інших активів		- 971	- 176
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		-	
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків		-	
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків		-779	3730
19	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань		1418	183
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж		566	223
21	Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності		-620	-777
22	Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності		506	99
	II. Інвестиційна діяльність			
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів		5	62
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії		30	-30
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи		-	
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів		- 115	- 26
27	Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності		- 80	6
	III. Фінансова діяльність			
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		-	
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань		-	
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу		-	2200
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		- 1	- 272
32	Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності		- 1	1928
33	Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів		425	2033
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року		3063	1030
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року		3488	3063

Звіт про зміни у власному капіталі АКБ «ФІНБАНК» за 1999 рік *(тис.грн)*

Рядок	Найменування статті	Примітки	Статутний капітал, зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
1	Залишок на 1 січня звітного року		4500			231		1302		6033
2	Переоцінка основних засобів									
3	Дивіденди за минулий рік, сплачені									
4	Капіталізовані дивіденди за минулий рік							900	900	
5	Чистий прибуток							735		735
6	Розподіл у загальні резерви банку									
7	Розподіл у резервні фонди					50		50		
8	Сплата в раніше заре-єстрований статутний капітал									
9	Реєстрація акцій ново-го випуску (на суму внесків)		900						900	
10	Купівля власних акцій									
11	Продаж раніше викуплених власних акцій									
12	Ефект змін в облікових політиках або виправ-лення суттєвих помилок									
13	Залишок за станом на 31 грудня звітного року		5400	-	-	281	-	1087		6768

«Баланс акціонерного комерційного банку « Фінбанк « м. Одеси станом на 01.01.2000 року та фінансовий звіт банку за 1999 рік перевірено аудиторською фірмою «Одесаінаудит» (ліцензія N 000130 серія АБ).

За аудиторським висновком річна звітність підготовлена на основі дійсних данних бухгалтерського обліку і достовірно та повно надає фінансову інформацію про банк станом на 1 січня 2000 року згідно з нормативними вимогами щодо бухгалтерського обліку та звітності.»

Спільне українсько-австрійське підприємство з іноземною інвестицією у формі закритого акціонерного товариства «Пфаннер-Бар» (далі за текстом «спільне підприємство»), що розташоване за адресою: Україна, Вінницька область, м. Бар, вул. Червоноармійська,3 оголошує, що загальні збори акціонерів відбудуться о 10 годині ранку 5 липня 2000 року за адресою: Україна, Вінницька область, м. Бар, вул. Червоноармійська, 3.

Порядок денний зборів:

1. Про придбання спільним підприємством власних акцій.
2. Про збільшення розміру статутного фонду спільного підприємства.
3. Про внесення змін та доповнень до установчих документів спільного підприємства.

Додаткова інформація та документи, що стосуються загальних зборів акціонерів, можуть бути отримані в робочий час в офісі спільного підприємства за адресою: Україна, Вінницька область, м. Бар, вул. Червоноармійська,3, факс 33-20.

Арбітражний суд Львівської області (79010, м. Львів, вул. Личаківська, 81) за заявою ЗАТ ТЕК «Ітера Україна» порушив справу N 2/98-7/55 про банкрутство АТ «Жовківський склозавод» м. Жовква Львівської обл., вул. Л. Українки, 132, р/р 26001200022001 в Жовківському відділенні АПБ «Україна», МФО 325064.

Претензії кредиторів та заяви санаторів приймаються арбітражним судом протягом місяця з дня публікації оголошення.

Інформація про фінансово-господарську діяльність АКБ "Східно-Європейський банк" за 1999 рік

Найменування емітента	АКБ "Східно-Європейський банк"
Код за ЄДРПОУ	19364130
Номер та дата свідоцтва про державну реєстрацію емітента	195 від 27.03.1997 НБУ
Місцезнаходження (поштова адреса) емітента	М. Київ, вул.П.Лумумби 21
Міжміський код та телефон та факс	(044)2686046
Основні види діяльності (код) (найменування)	96120-банківські операції
Кількість акціонерів	5259
Чисельність працівників у емітента на кінець звітного періоду	114
Статутний капітал (тис. грн.)	8217
Номінальна вартість простої акції (грн.)	10
Кількість простих акцій (шт.)	744500
Частка простих акцій у стат. капіталі (%)	90,6
Кількість привілейованих акцій (шт.)	77200
Частка привілейованих акцій у капіталі (%)	9,4
Сумарна вартість непогашених облігацій за номінальною вартістю (тис. грн.)	0
Дата проведення останніх зборів акціонерів	26.04.2000
Адреса, за якою звертатись з питань ознайомлення з річним звітом емітента	М. Київ, вул.П.Лумумби 21
Дата початку виплати дивідендів (якщо вони будуть виплачуватись)	1.09.2000
Дата закінчення виплати дивідендів	10.01.2001
Дата початку виплати процентів за облігаціями	--
Дата закінчення виплати процентів за облігаціями	--
Дата погашення облігацій	--

Юридичні особи,Послугами яких користується емітент

	Найменування	Місцезнаходження	Номер ліцензії (дозволу)
Реєстратор емітента	Термінал - реєстр	Київ, вул.Кутузова 18/7	№382-Р від 24.12.97
Зберігач цінних паперів	--	--	--
Торговці цінними паперами, з якими укладено договори на розміщення випусків цінних паперів	--	--	--
Депозитарій емітента	--	--	--
Аудитори (аудиторські фірми), які надають аудиторські послуги емітенту	ТОВ Аудиторської фірми "Консультант"	м. Київ, вул.Дегтярівська 62	АБ № 000202 від 23.06.94

Основні показники фінансово-господарської діяльності

Найменування показника	Період: Звітний	Попередній
Чистий дохід (виручка) від реалізації продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	5931,4	2501,6
Собівартість реалізованої продукції (товарів, робіт, послуг) (тис. грн.)	5603	2324
Чистий прибуток (збиток) (тис. грн.)	141	70
Всього активи (тис. грн.)	27278	20521
Довгострокові зобов'язання (ти с. грн.)	14	14
Поточні зобов'язання (тис. грн.)	26999	16752
Частка чистого прибутку, яка спрямована на виплату дивідендів на привілейовані акції (тис. грн.)	0	0
Середньорічна кількість простих акцій (шт.)	684824	215453
Чистий прибуток, що припадає на одну просту акцію (грн.)	0,19	0,10
Дивіденди, нараховані на одну просту акцію (грн.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених емітентом на викуп акцій протягом періоду (тис. грн.)	0	428
Кількість акцій, викуплених емітентом протягом періоду (шт.)	0	42800

Річний звіт про прибутки та збитки на 1 січня 2000 року.
Форма N1_11.91. 217 "СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ БАНК"

(тис. од.валют)

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р	01-01-1999р.
1.1.	Процентний дохід	3872	2709
1.2.	Процентні витрати	-2144	-739
1.	Чистий процентний дохід	1728	1970
2.1.	Комісійний дохід	841	220
2.2.	Комісійні витрати	-99	-74
2	Чистий комісійний дохід	742	146
3	Дивідендний дохід	0	0
4.	Чистий торговельний дохід	1024	-535
5.	Прибуток/збиток від інвестиційних цінних паперів	0	0
6.	Прибуток від довгострокових вкладень в асоційовані й дочірні установи та інших інвестицій	0	0
7.	Інший операційний дохід	8	0
8.	Операційний дохід	3502	1581
9.	Загальноадміністративні витрати	-1898	-674
10.	Витрати на персонал	-663	-382
11.	Прибуток від операцій	941	525
12.	Витрати на безнадійні та сумнівні борги	-398	-403
13.	Прибуток до оподаткування	543	122
14.	Податок на прибуток	-354	-6
15.	Прибуток після оподаткування	189	116
16.	Непередбачені доходи/витрати	-48	-46
17.	Чистий прибуток/збиток банку	141	70

Річний балансовий звіт на 1 січня 2000 року
Форма N1_11.92. 217 "СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ БАНК"

(тис.од.валют)

Рядок	Найменування статті	01-01-2000р.	01-01-1999р.
	АКТИВИ		
1.	Кошти та залишки в НБУ	2672	5706
2.	Казначейські та інші цінні папери, що рефінансуються НБУ, та цінні папери, емітовані НБУ	0	2139
3.	Кошти в інших банках	2224	3744
4.	Цінні папери на продаж	2046	0
5.	Кредити та заборгованість кліінтів	13311	1471
6.	Інвестиційні цінні папери	2004	0
7.	Довгострокові вкладення до асоційованих компаній та дочірніх установ	14	14
8.	Основні засоби та нематеріальні активи	3698	2941
9.	Чисті нереалізовані доходи від похідних фінансових інструментів	0	0
10.	Нараховані доходи до отримання	813	337
11.	Інші активи	231	414
12.	**Усього активів**	**27013**	**16766**
	ЗОБОВ'ЯЗАННЯ		
13.	Кошти банків	3967	650
14.	Кошти клієнтів	5350	10397
15.	Інші депозити	0	0
16.	Боргові цінні папери емітовані банком	0	0
17.	Чисті нереалізовані витрати від похідних фінансових інструментів	0	0
18.	Нараховані витрати до сплати	149	0
19.	Інші зобов'язання	9036	1077
20.	**Усього зобов'язань**	**18502**	**12124**
	ВЛАСНИЙ КАПІТАЛ		
21.	Статутний капітал	8217	4489
22.	Капіталізовані дивіденди	0	0
23.	Акції, викуплені в акціонерів	0	0
24.	Емісійні різниці	0	0
25.	Резерви	152	81
26.	Переоцінка основних засобів	0	0
27.	Нерозподілений прибуток	142	72
28.	**Усього власного капіталу**	**8511**	**4642**
29.	**Усього пасивів**	**27013**	**16766**
	Активи-пасиви (повинна рівнятися 0)	**0**	**0**

Звіт про рух грошових коштів (прямий метод). На 1 січня 2000 року.
217. АКБ «Східно-Європейський банк» 26.Київ.

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Звітний рік	Попередній рік
	I.Операційна діяльність		
1	Процентні доходи, що отримані	3396	
2	Процентні витрати, що сплачені	-1995	
3	Комісійні доходи, що отримані	841	
4	Комісійні витрати, що сплачені	-99	
5	Дивіденди від довгострокових вкладень в асоційовані компанії, що отримані		
6	Інші доходи, що отримані	8	
7	Інші витрати, що сплачені	-1741	
8	Реалізовані результати від торговельних операцій	789	
9	Повернення раніше списаних активів		
10	Виплати працівникам банку	-663	
11	Податок на прибу-ток, що сплачений	-416	
12	**Чистий грошовий прибуток від поточних операцій банку**	**120**	
13	Зменшення (збільшення) коштів, які розміщені в інших банках, кредитів та передоплат іншим банкам	1486	
14	Зменшення (збільшення) кредитів, які надані клієнтам	-11900	
15	Зменшення (збільшення) інших активів	156	
16	Збільшення (зменшення) коштів, які отримані від Національного банку України		
17	Збільшення (зменшення) коштів інших банків	3317	
18	Збільшення (зменшення) поточних та депозитних рахунків	-3978	
19	Збільшення (зменшення) інших зобов'язань	1686	
20	Реалізація (придбання) цінних паперів у портфелі банку на продаж	93	
21	**Чисте збільшення (зменшення) активів та зобов'язань від операційної діяльності**	**-9140**	
22	**Чистий приплив (відплив) грошових коштів від операційної діяльності**	**-9020**	
	II. Інвестиційна діяльність		
23	Реалізація (придбання) інвестиційних паперів	-2004	
24	Зменшення (збільшення) вкладень в асоційовані компанії	—	
25	Зменшення (збільшення) вкладень у дочірні установи		
26	Зменшення (збільшення) основних засобів та нематеріальних активів	-915	
27	**Чистий відплив грошових коштів від інвестиційної діяльності**	**-2919**	
	III. Фінансова діяльність		
28	Збільшення (зменшення) цінних паперів власного боргу		
29	Збільшення (зменшення) субординованих зобов'язань	5216	
30	Збільшення (зменшення) сплаченого акціонерного капіталу	3728	
31	Дивіденди, що сплачені протягом звітного періоду		
32	**Чистий приплив грошових коштів від фінансової діяльності**	**8944**	
33	**Чисте збільшення (зменшення) грошових коштів та їх еквівалентів**	**-2995**	
34	Грошові кошти та їх еквіваленти на початок року	6401	
35	Грошові кошти та їх еквіваленти на кінець року	3364	
	IV. Вплив змін курсів валют	**42**	

Голова Правління Л.А.Спорова.
Головний бухгалтер В.В.Кицун

Звіт про зміни у власному капіталі.
217 АКБ "Східно-Європейський банк". на 1 січня 2000 року

(тис.грн.)

Рядок	Найменування статті	Статутний капітал зареєстрований, сплачений	Емісійні різниці	Викуплені власні акції	Резерви	Переоцінка основних засобів	Нерозподілений прибуток	Капіталізовані дивіденди	Капітал та резервні фонди, усього	Попередній рік
1	Залишок на 1 січня	4489	0	0	81	0	72	0	4642	2214
2	Переоцінка основних засобів	0	0	0	0	0	0	0	0	0
3	Дивіденди за минулий рік сплачені	0	0	0	0	0	0	0	0	0
4	Капіталізовані дивіденди за минулий рік	0	0	0	0	0	0	0	0	0
5	Чистий прибуток	0	0	0	0	0	141	0	141	71
6	Розподіл у загальні резерви банку	0	0	0	67	0	(67)	0	0	(343)
7	Розподіл у резервні фонди	0	0		4	0	(4)	0	0	0
8	Сплата в раніше зареєстрований статутний капітал	3228	0	0	0	0	0	0	3228	2272
9	Реєстрація акцій нового випуску (на суму внесків)	500	0	0	0	0	0	0	500	0
10	Купівля власних акцій	0	0	0	0	0	0	0	0	428
11	Продаж раніше викуплених власних акцій	0	0	0	0	0	0	0	0	0
12	Ефект змін в облікових політиках або виправлення суттєвих помилок	0	0	0	0	0	0	0	0	0
13	Залишок за станом на 31 грудня	8217	0	0	152	0	142	0	8511	4642

Сума внеску за незареєстрованим статутним капіталом складає 2180 тис.грн.

АУДИТОРСЬКИЙ ВИСНОВОК

про результати перевірки незалежною аудиторською фірмою "Консультант" фінансово-господарської діяльності АКБ "Східно-європейський банк" за 1999 рік м. Київ, 26 квітня 2000 року

I. ВСТУП

ТОВ Аудиторською фірмою "Консультант", м. Київ /ліцензія Аудиторської Палати України - серія АБ № 000202 від 23.06.94 р./, згідно з угодою № 6 від 13 січня 1999 року, укладеною з АКБ "Східно-Європейський банк", здійснено аудит поданого в додатку зведеного балансу акціонерного банку "Східно-Європейський банк" станом на 1 січня 2000 року та звіту про прибутки та збитки за 1999 рік. Відповідність стосовно вказаної фінансової звітності несе керівництво банку. Нашим обов'язком є висловлення висновку відносно цієї фінансової звітності на підставі проведеного нами аудиту.

II. ВИСНОВКИ АУДИТОРА ПРО ПЕРЕВІРЕНУ ФІНАНСОВУ ЗВІТНІСТЬ АКБ "СХІДНО-ЄВРОПЕЙСЬКИЙ БАНК" ЗА 1999 РІК

Виходячи із даних здійсненої нами аудиторської перевірки, ми підтверджуємо, що фінансова звітність складена на підставі достовірних даних бухгалтерського обліку і в усіх суттєвих аспектах достовірно та повно дає фінансову інформацію про АКБ "Східно-Європейський банк" станом на 1 січня 2000 року, а система бухгалтерського обліку відповідає законодавчим і нормативним вимогам щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та звітності в банках України. Бухгалтерська звітність відповідає вимогам нормативних актів НБУ. Показники фінансової та бухгалтерської звітності є достовірні, в повному обсязі та точно відображають результати фінансово-господарської діяльності банку за 1999 рік. Прибуток, що підлягає оподаткуванню, визначений правильно. Стан системи внутрішньобанківського контролю та діяльність служби внутрішньобанківського аудиту задовільні і відповідають діючим вимогам. Банк дотримується порядку формування та створення резервів відповідно до вимог чинного законодавства України та нормативних актів НБУ. Якість кредитного портфеля достатня, частка нестандартних кредитів невисока. Банк розвивається, здійснюючи помірковану грошово-кредитну політику, дотримується економічних нормативів, встановлених НБУ, фінансовий стан його стабільний, він є ліквідним та платоспроможним.

Директор-аудитор ТОВ Аудиторської фірми "Консультант", ліцензія на аудит серія АБ № 000202 від 23.06.1994р. А. М. ГЕРАСИМОВИЧ.

Відкрите акціонерне товариство «Завод полімерних матеріалів»

повідомляє, що 15 серпня 2000 року о 16 годині в приміщенні актового залу ВАТ «Завод полімерних матеріалів» за адресою: м. Київ, вул. М. Раскової, 1, відбудуться загальні збори акціонерів ВАТ «Завод полімерних матеріалів».

Порядок денний:

1. Затвердження результатів підписки на прості іменні акції ВАТ «Завод полімерних матеріалів» другої емісії.
2. Затвердження нової редакції статуту.
3. Затвердження внутрішніх нормативних документів.

Реєстрація учасників зборів проводиться з 14 до 15 години 15 серпня 2000 року.

Для участі у зборах необхідно мати при собі: акціонерам — документ, що посвідчує особу; представникам акціонерів — доручення на право участі у зборах, що оформлене згідно чинного законодавства України.

Телефон для довідок: (044) 517-28-90.

Правління.

Правління Відкритого акціонерного товариства «Буський молокозавод»

повідомляє *акціонерів товариства, що 17 серпня 2000 р. відбудуться чергові загальні збори товариства за адресою: Львівська обл., Буський р-н, с. Ожидів.*

Початок загальних зборів акціонерів — о 10.00 (за київським часом). Реєстрація акціонерів з 9.00 до 10.00.

Для реєстрації акціонерам необхідно мати при собі документ, що посвідчує особу, а для представників акціонерів — додатково доручення на право участі у зборах.

Порядок денний:

1. Звіт правління про результати фінансово-господарської діяльності ВАТ «Буський молокозавод» за 1998-1999 рр.
2. Збільшення статутного фонду шляхом додаткового випуску акцій.
3. Затвердження змін і доповнень до установчих документів.
4. Затвердження голови правління.

Інформація до п.2 порядку денного:

Збільшення статутного фонду проводиться з метою залучення додаткових фінансових ресурсів для розвитку і підвищення ефективності виробництва.

Спосіб збільшення статутного фонду — додатковий випуск простих іменних акцій товариства існуючої номінальної вартості 1,75 грн. (одна) гривня 75 коп. у кількості 280000 (двісті вісімдесят тисяч) штук на загальну суму 490000 (чотириста дев'яносто тисяч) гривень 00 копійок.

Розміщення додатково випущених акцій здійснюється серед акціонерів товариства.

Збитки, пов'язані із змінами статутного фонду, не передбачаються.

Дата початку і дата закінчення підписки акцій, що додатково випускаються — з 25 жовтня 2000 р. по 27 жовтня 2000 р.

Підписка акцій може бути припинено достроково з досягненням 100 % запланованого збільшення статутного фонду.

Проект змін до статуту товариства, пов'язаних із збільшенням статутного фонду.

п.5.1. викласти у такій редакції:

«Статутний фонд товариства становить 506143,75 (п'ятсот шість тисяч сто сорок три) гривні 75 копійок».

п.5.2. викласти у такій редакції:

«Статутний фонд поділено на 289225 штук простих іменних акцій номінальною вартістю 1,75 (одна) гривня 75 копійок кожна.

Акції випускаються у документарній формі з наданням акціонеру сертифіката акцій».

Тел. для довідок: (03264) 29551.

Правління.

15 августа 2000 г. в 14.00 состоится внеочередное собрание акционеров ОАО «Кутейниковский комбинат хлебопродуктов» по адресу:

87321, Донецкая обл., Амвросиевский р-н. пгт. Кутейниково, ул. Лермонтова,1.

Регистрация акционеров с 11.00.

Повестка дня:

1. О передаче акций в залог под выполнение обязательств ОАО «Кутейниковский КХП» по погашению задолженности перед Госкомрезервом Украины.

Для участия в собрании акционеров иметь при себе паспорт или доверенность (для представителей акционеров).

тел./факс для справок: 93-33-47.

Правление ОАО «Кутейниковский КХП».

Ми ще втремо носа Нідерландам!

Актуально

Чутки у нас поширюються швидко. Звістка про намір компанії «Новартіс-Агро» «поріднитися» з компанією «Зенека» мало не посіяла паніку серед операторів на ринку сільськогосподарської продукції.

Це й зрозуміло: компанія «Новартіс», як уповноважений представник швейцарського капіталу, інвестувала у сільське господарство упродовж останніх років близько 60 мільйонів доларів. Перед нею сільгоспвиробники у боргу, як у шовку. Якщо чутки справдяться, чи не означатиме це, що Україна втратить найбільш активного інвестора? А заразом — і цілюще джерело ефективних засобів для захисту рослин, якими послуговується майже у всіх регіонах? Аби з'ясувати це, ми зв'язалися з генеральним директором компанії Юрієм ЗАСТАВНИМ.

— Юріє Федоровичу, з огляду на те, що Україна не має достатніх потужностей для виробництва засобів захисту рослин і виробляє щонайменше у 20 разів менше за потребу, вихід із ринку вашої компанії, м'яко кажучи, небажаний...

— Через це ми й не збираємося згортати в Україні свій бізнес. Мало того, сподіваємося, що проголосивши 2000-й роком агробізнесу, Кабінет Міністрів не жартував. У сільському господарстві чимало проблем: майнових, ресурсних, боргових, цінових. Але, якщо не сидіти склавши руки, їх можна успішно розв'язувати.

— Про те, що ви сидите склавши руки, не скажеш. На Хмельниччині здійснюєте проект з вирощування ячменю, що йде на виготовлення пива на заводах «Оболонь» та «Славутич». Ваші препарати у Криму захищають виноградники таких виробничих об'єднань, як «Масандра», «Коктебель», «Золота балка». За вашими технологіями скрізь вирощують тверді та цінні сорти пшениці, що є сировиною для виготовлення макаронних виробів. Я можу перелічувати ваші справи й далі...

— Але те, що нас турбує зараз найбільше, саме й не згадали. Цього місяця ми презентували на Миколаївщині нову інвестиційну схему, спрямовану на підтримку сільгоспвиробника завдяки іноземним кредитам. Схема передбачає нові взаємовідносини між постачальниками засобів виробництва і реформованими господарствами. На перший погляд, усе просто: «Новартіс» кредитує засобами захисту рослин потужну багатопрофільну компанію «Родючість», яка, в свою чергу, надає товарні кредити сільгосппідприємствам — від нафтопродуктів до посівного матеріалу та пестицидів.

За технологією вирощування врожаїв і договірною дисципліною стежить компанія «Новартіс» на рівні з усіма учасниками форвардного контракту, який укладено з відомою французькою агрофірмою «Суфле Негос». Як сказав один керівник агрофірми в Миколаєві, завдяки цьому господарства регіону отримують навесні давно омріяні кредити. Адже 30 відсотків вартості контракту сплачується в рахунок майбутнього врожаю. І, повірте, це —чималі гроші.

— Вірю. Але як уникнути неабияких ризиків, пов'язаних із нашим специфічним агровиробництвом, навіть якщо вони поділяються на кілька компаній?

— Ми здійснюємо контроль за матеріально-технічним постачанням виробника, сівозміною, посівною, технологічними переділами на кожному етапі вирощування тієї чи іншої сільськогосподарської культури. Усе це в нас називається системою «Оптитех», інакше кажучи — оптимальною технологією, яка вже себе виправдала на усі сто. І, звісно, стежимо за грошовими потоками, які працюють винятково на максимальний врожай з мінімальними витратами. До речі, наш досвід, накопичений на Миколаївщині, варто розповсюдити і в інших регіонах.

— Ви оптиміст. Це у вас — від захоплення східними єдиноборствами чи від спогадів про сільське господарство Нідерландів, де ви стажувалися з сільськогосподарського менеджменту?

— Не вгадали. Це у мене від твердого переконання, що агробізнес в Україні має перспективи не гірші, ніж деінде в Європі.

Сергій ВЛАД.

Спорт

Свято із золотою пробою

Справжнім святом, яскравим і незабутнім, стала церемонія вручення золотих медалей чемпіонам країни — динамівцям Києва. Відбувалася вона у переповненому столичному палаці «Україна» на імпровізованій алеї слави уславленого клубу.

Золоті медалі і дипломи чемпіонів динамівцям вручали президент Федерації футболу України В. Пустовойтенко, голова Держкомітету у справах молоді і туризму І. Федоренко, а також ветерани «Динамо».

Цього вечора виконувалися всі бажання чемпіонів і на сцену виходили їх улюблені артисти — М. Шуфутинський, Г. Кричевський, Б. Мойсеєв, Я. Арлазоров, Н. Могилевська, В. Павлік, О. Буйнов, Ф. Кіркоров, К. Орбакайте, Т. Повалій, А. Губін, Я. Табачник.

А Тамара Гвердцителі і Валерій Меладзе разом зі своїми краянами Кахою Каладзе і Георгієм Деметрадзе спочатку проспівали пісню про Тбілісі, а тоді про Київ.

І, звичайно, всі бажали динамівцям нових перемог у Лізі чемпіонів і у складі збірної країни. Адже ця гала-вистава і мала таку назву — «Проба-2000». Гадаю, не треба пояснювати, що це означає. І більше б нам отаких свят із золотою пробою, які радують усіх!

Ярослав БІЛИК.

Лише результати

■ Футбол

Чемпіонат Європи. Фінальна частина. Матчі 1/4. Стадіони Бельгії та Нідерландів.

24 червня. Амстердам. **Португалія — Туреччина. 2:0.** Нуно Гомеш, 44, 56. На 45-й хв. Аріф (Т) не реалізував пенальті.

Брюссель. **Італія — Румунія. 2:0.** Тотті, 33, Індзагі, 43.

25 червня. Роттердам. **Нідерланди — Югославія. 6:1.** Клюйверт, 24, 38, 51, 54, Овермарс, 78, 90 —Мілошевич, 90.

Брюгге. **Іспанія — Франція. 1:2.** Мендьєта, 38, з пенальті — Зідан, 32, Джоркаєфф, 44. На 90-й хв. Рауль (І) не реалізував пенальті.

Півфінали відбудуться 28 і 29 червня: у Брюсселі — Португалія—Франція, в Амстердамі — Італія—Нідерланди.

Наші в єврокубках

Минулої п'ятниці в Женеві відбулося жеребкування єврокубків.

Ліга чемпіонів. Другий кваліфікаційний раунд (26 липня і 2 серпня). «Шахтар» (Україна, Донецьк) — переможець пари «Ллансафрейд» (Уельс) — «Лівадія» (Естонія, Маарду). Суперник визначиться 19 липня.

Київське «Динамо» вступає в боротьбу з третього раунду (8—9 і 22—23 серпня, жеребкування — 26 липня в Ньоні, Швейцарія).

Кубок УЕФА. Кваліфікаційний раунд (10 і 24 серпня). «Ворскла» (Україна, Полтава) — «Работнічкі» (Македонія, Скоп'є). «Кривбас» (Україна, Кривий Ріг) стартує з першого раунду (14 і 28 вересня). Жеребкування — 25 серпня в Монако.

Оголошення

Наступний номер газети вийде 30 червня 2000 року.

Редактор номера Світлана ПИСАРЕНКО.
Перший заступник головного редактора Анатолій ГОРЛОВ.
Редколегія: Олександр БІЛИК, Леонід БРОВЧЕНКО, Віталій ЖЕЖЕРА, Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, Світлана ПИСАРЕНКО, Анатолій СОЛОНСЬКИЙ, Віталій СУДДЯ.
Головний редактор Сергій ПРАВДЕНКО.

■ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
■ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
■ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.
■ Рукописів не повертаємо.
■ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Загальний тираж 179041.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 03047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
Зам. 0311113.
1 2 3 4 5 6 7 8 9

Голос України
Газета виходить з 1 січня 1991 року.
Адреса ВР України: 01008, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5.
Адреса редакції: 03047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.
☎ ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-86-50, 441-89-34, 441-89-44; телефакс — 449-85-62.
E-mail: sekret@golos.relc.com

Засновник і видавець – Верховна Рада України